

Proměny, odměny...

Ti z vás, kteří chodíte do Nové Trojky pravidelně, jste už zvyklí, že tu je čas od času něco nového. Na nás, kteří sem chodíme pracovně a skoro pořád, bylo letos na podzim těch výměn, proměn, změn a obměn najednou tolik, že nám přijde, že chodíme do NOVÉ Nové Trojky (matematicky vyjádřeno Nová² Trojka).

Mnohých výměn si lze všimnout už na první pohled. Po chodbách chvátají nové tváře - v každé ruce jeden mobil, stále něco vyřizují, přenášejí, organizují, domlouvají za pochodu. Je to tím, že se změnilo personální obsazení týmu Nové Trojky. Od září je novou koordinátorkou tradičních akcí Mirka Čemá, od října máme novou ředitelku Editu Janečkovou a od listopadu působím místo Daniely Volejníkové já jako (staro)nová koordinátorka Mateřského a otcovského centra (MOC) a dobrovolníků. Do konce roku nás čeká ještě výměna mzdové účetní. *(Tématu se věnujeme v melodramatu s Editou, rozhovoru s Mirkou a sloupku na odchodnou s Danielou.)*

Některé proměny jsou vidět na druhý pohled - např. proměny účesů našich dobrovolnic a zaměstnankyň po Wellness dni. *(Více ve fotoeditorialu na poslední straně.)*

V Trojce ovšem proběhly i změny, které návštěvníkům zůstávají skryty, ale ocení je naši dobrovolníci. Zázemí pro lekory a dobrovolníky se změnilo z přeplněného skladu v krásnou místnost s vestavěnými skříněmi, které skrývají úhledně a systematicky uložené potřebné věci, a navíc je zde i „klidová zóna“ s postýlkou pro děti. *(Čtěte v dozvučích burzy.)*

Spolu s manželi Poletínovými se v polemice zamyslíme nad tím, zda obměna názvu a obsahu „father friendly“ akcí na trojkový koncept „chlapi friendly“ přinese tomuto projektu jasnější vyhlídky a zda mu nebude třeba ještě vychytat drobné muštičky. *(Polemiku najdete na straně 15.)*

Záměny se dějí všude. Manželku Martina Řeháčka občas oslovují Martino, i když je Petra, a jejího muže na oplátku Petře. *(O jejich přátelství s Geroovými a nákloností k N3 si přečtete v srdečních záležitostech uprostřed Brepty.)*

A jak je to v Nové Trojce s odměnami? Příliš se s nimi neplytvá, ale např. když byl web Nové Trojky oceněn jako 8. nejlepší mezi neziskovkami (což se dozvíte na straně 9), tým se odměnil sklenkou šampaňského.

Přeji vám příjemné breptovské počtení těchto i dalších témat a pokud vás potkají nějaké novoty (ať už v adventní, vánoční či novoroční době), necht' jsou veskrze pozitivní.

A, odměňujte se, prosím! ◀

Mila Kramná

► Bára Volejníková – andílek s čertíky v očích

Dnes servírujeme...

BREPTA VYSLÝCHÁ
Necht' předstoupí...Edita Janečková (2)

BREPTA SE ORIENTUJE
Strategické plánování (4)
Trojkové Ptydepe (4)
Jolaniny kurzovní tipy (5)
Večerní rodičovské inspirace (5)
Intimnosti u Novotrojky (5)

BREPTA POODHALUJE
Na slovíčko s Mirkou Černou (6)
Sedm a půl důvodu,
proč chodit na tradiční akce (6)
Breptův citlivý citátový barometr (6)
Multifunkční dívka značky Z. S. (7)
Roboti v akci (7)
Přátelský, přátelská, přátelské (8)
Jak se dělá web? (9)

BREPTOVY SRDEČNÍ ZÁLEŽITOSTI
Gerháčkovi a Řerňovi (10)

BREPTA ŠMÍRUJE
Keška víkend (12)
Breptův lexikon: Geocaching (12)
Dobrovolnické patky (13)
Dozvuky burzy (13)

BREPTORUM POLEMICARUM
Co dělá patetická exředitelka (14)
Trojky mého života (14)
To be or not to be? ... father (friendly) (15)
Mafián s robátkem (15)
Nová Trojka: chlapům přátelská (15)

BREPTOVA NOSTALGIE
Poprvé v Nové Trojce (16)
Jak jsem objevila Novou Trojku (16)
Odcházím, prosím netleskejte (16)

BREPTA PROVÁZÍ
Botanická mapa zahrádky okolo N3 (17)

BREPTA REFLEKTUJE
Opičky milují dědu Petra (18)
S tebou mě baví svět (18)
Proč?! (18)
Novembrum teatrum (18)
Nová zebra v Jesenince (18)
C je správně? (18)
Školička a Sonička (18)

BREPTŮV MLSNÝ JAZÝČEK
Perničky (19)
Breptova poezie někoho přizabije (19)
Sweet Dream about Wellness Day (19)
Tíráž (19)

BREPTŮV FOTOEDITORIAL
Jak se chytá krása (20)

Necht' předstoupí... ... EDITA JANEČKOVÁ

(Hra o třech dějstvích)

postavy:

Edita Janečková (ruce
důstojně v klíně, na hlavě
klobouk)

Brepta (vede výslech, kouří
batole)

cca 200 potenciálních
čtenářů Brepty

scéna:

šero, stůl, dvě židle, na Editu
míří rozsvícená lampa (cca
131 W)

► Svědek s číslem 777650759.

I. dějství

Brepta: Nejprve uveďte své celé jméno, věk a adresu.

E. J.: Edita Janečková, 39 let, Praha, Jeseniova ulice.

Brepta: Nějaký titul?

E. J.: Mgr.

Brepta: A to znamená přibližně co? Nezapomínejte, že vše, co řeknete, ne může – ale BUDE použito proti vám. Nechcete radši právníka? (Vyfoukne na Editu cigaretový dým.)

E. J.: Myslím, že bych to mohla zvládnout sama. Když tak pomůže manžel.

Brepta: Nějaké děti?

E. J.: Ano, dvě. Madlenka, 5 let, Vojta, 3 roky.

Brepta: Přisahaňte, že budete mluvit pravdu a nic než pravdu, k tomu vám dopomáhám... (rozkašle se) Nyní provedeme zkoušku na detektoru: Pohlaví?

E. J.: Určitě ženské.

Brepta: Nacházíme se právě teď v prostoru Rodinného a kulturního centra Nová Trojka?

E. J.: Ano.

Brepta: Jste připravena na výslech?

E. J.: Ano.

(Brepta osobně vpustí do síně cca 200 potenciálních čtenářů.)

II. dějství

Brepta: Inu, víte, proč jste byla předvolaná? Abyste svědčila v případě Ředitelka versus Nová Trojka. Martina Pojarová, bývalá ředitelka Nové Trojky, bude dočasně nedostupná, zbrkle se stěhuje mimo kontinent. Vy jste byla vybrána jako nová ředitelka. Přihlásila jste se do konkurzu proč? Nějaké nutkání, puzení či přímo touha?

E. J.: Touha, a dlouhodobá touha, která pramenila z mého dobrého pocitu z Nové Trojky. Strašně dlouho jsem přemýšlela, jak sem proniknout a konkurz na ředitelku byl výzva.

Brepta: Proč myslíte, že pro vás většina z poroty zvedla ruku? Nebyla jim před tím podána nějaká omamná látka? Neovlivňovala jste nějak porotu? Nevydírala jste ji citově či jinak? Co jste svým voličům slíbila? (Kouří z Breptovy cigarety opět zahálí Editě tvář.)

E. J.: Slíbila jsem být se za Trojku do roztrhání těla. Zkrátka

myslím, že u konkurzu bylo cítit, že mám Trojku ráda.

Brepta: Co jste dělala před tím?

E. J.: Byla jsem na rodičovské.

Brepta: A zaměstnání před mateřskou?

E. J.: Trochu to souvisí s tím titulem.

(Brepta práskne do stolu – ironii nestrpí.)

E. J.: Živila jsem se jako advokátka a zaměřovala jsem se na občanské a obchodní právo.

Brepta: Tak paní se zaměřovala...

E. J.: Ano prosím.

Brepta: Máte v úmyslu jít ve šlépějích své předchůdkyně, nebo se snad proboha budete vydávat nějakou vlastní cestou? Žížkovské hvězdy mohou být nebezpečné. Jak se hodláte vyrovnat s monstrózním vlivem Missis Pojar? Nebude to jednoduché, víte to vůbec?

E. J.: Samozřejmě, že to vím. Každý musí jít svou vlastní cestou, jde hlavně o cíl, a ten máme s Martinou stejný: aby Nová Trojka dobře fungovala.

Brepta: Jaká tedy bude ta vaše cesta?

E. J.: Já bych hodně chtěla dostat do centra tatínky. Rozjeli jsme například projekt Chlapi friendly, chceme je nalákat hlavně na venkovní akce, protože se zdá, že otevřený prostor mužům vyhovuje víc. Na jaře taky chystáme První petanguový turnaj, který organizuje jeden z tatínků. Bude tam grilování apod...

(Ženská část potenciálních čtenářů Brepty začne zhluboka dýchat a mužská část píská na prsty. Brepta si opět práskne u stolu sjedná pořádek.)

Brepta: Vašeho manžela chcete do Trojky také vtáhnout?

E. J.: Ten už je vtažen. Dělá Nedělní herny, ale tam je svým vlastním pánem. Ví, že na Batolátka bych ho třeba nedostala...

Brepta: Povězte nám něco o svém muži? Je chápavý, citlivý, mužný ochránce?

E. J.: Samozřejmě, je úžasný.

Brepta: Už jste doma rvali vlasy a házeli talíři?

E. J.: Talíře ještě nepadaly...

Brepta: Asi připojíme paní Editu znovu na detektor...

E. J.: No dobře, bez hlasitě pronesených slov to přece po osmi letech společného soužití nejde...

Brepta: S kým jste se zatím v Nové Trojce nejvíce sblížila?

E. J.: Hodně času trávím s Martinou, ale těžko se vybírá jedno jméno, všechny holky mě přijaly moc hezky...

Brepta: Už jste se s někým pohádala? Rozumějte, my tady nejsme zvědaví na nějakou idylku - špeky a skandály, to je to, co lidi zajímá.

E. J.: Skandálem vás nepotěším. Došlo jen k normálním věcným sporům na poradách, k nevěcným ne. (Brepta vzteky rozdrtí zbytek cigarety. Vzápětí zapaluje novou, smrdutější.)

Brepta: Se svojí novou prací se už seznamujete přibližně dva měsíce. Překvapil vás objem práce? Příjemně, nepříjemně? Mluďte! (Vyfukuje tak, že se z cigaretového dýmu ve vzduchu tvoří lebký se zkříženými hnáty.)

E. J.: Čekala jsem hodně práce, hlavu mám zavařenou, ale příjemně, těšila jsem se na to. Energie mám zatím dost.

Brepta: Co říkáte grantům?

E. J.: Nó...

Brepta: A odborným garantům?

E. J.: Super

Brepta: A ječícím ha...– dětičkám, které na motorkách najíždějí v průběhu dopoledne, odpoledne i podvečera do kanceláře? Jsou mezi nimi i ty vaše? Povězte nám o nich něco. Jsou hodné, sladké, šikovné a tak dále? Ráno i večer? Jedem, jedem!

E. J.: S dětmi se v Trojce samozřejmě počítá. Ano, jsou mezi nimi i ty moje. Jsou pochopitelně šikovné, i když ranní výpravy do školky jsou s nimi poměrně náročné.

Brepta: Máte v kanceláři svůj stůl, nebo sedíte Jolče Kurzweilové na klíně?

E. J.: Mám velkou výsadu – jsem první člověk v Trojce, který dostal svůj vlastní stůl, a moc si toho vážím.

Brepta: Používáte v kanceláři přezůvky pantoflovitého, nebo papučovitého typu? A nechci slyšet sprostárny typu, že je jako něco irelevantní.

E. J.: Pantoflovitého.

Brepta: Vaříte si kávu nebo čaj růčo, nebo používáte automat?

E. J.: Kávu. A růčo, protože ji ráno potřebuju dost silnou.

(Brepta zaslechne podivné zvuky, jde se podívat, co se děje... Na zem se nedívá a ve výšce svých očí nikoho nezahledne.)

III. dějství

(Brepta se opět posadí před Editu, zalistuje ve spise a pokračuje ve výslechu.)

Brepta: Dáme si teď trochu retrospektivy. Do Trojky jste chodila už dříve, navštěvovala jste program Mrňouskové – velmi dobře si vás pamatuju. Nechtěla jste zpívat. Už jste s tím nějak pohnula?

E. J.: Pořád s tím bojuju, ale za ta léta už jsem se ostřílela a zpívám už docela hlasitě.

(Zleva na scénu po čtyřech vleze batole. Zastaví se uprostřed scény, škytne a leze dál.)

Brepta: Jak jste Novou Trojku vnímala tenkrát a jak ji vnímáte teď?

E. J.: Tenkrát to pro mě byla velká pohoda a oživení na mateřské. Dnes? Velká zodpovědnost za tu pohodu.

Brepta: Už jste se seznámila se všemi pracovníky, pracovníci, dobrovolníky, dobrovolnicemi, lektory a lektorkami? Přijete si taháky?

E. J.: Máte pravdu, lidé tu pracuje skutečně hodně. Často se dívám na fotky v chodbě, chodím na setkání dobrovolníků, takže dobrovolníky už mám zvládnuté, přiznám se, že ještě trochu tápu mezi lektory, ale určitě to brzy dohoním.

Brepta: Jen aby. Ta rozčepeřená s roztěkanými pohyby je která?

E. J.: *(váhá)*

(Brepta se rozchechtá, až se rozkmitá stůl, rozcinkají se skleničky a několik potenciálních čtenářů Brepty vylije absint. Vzápětí se rozkašle a kouř mu vychází ušima. Vypadnou mu z nich špunty.)

Brepta: Zaujala nás adresa vašeho bydliště. Vyplatí se vám vůbec dojíždět?

E. J.: Vyplatí.

Brepta: Jak se hodláte angažovat ve zřízení parkovacího místa pro Novou Trojku?

E. J.: Snažím se. Už jsem o tom jednala s místostarostou Bendou...

Brepta: Vyhovuje vám pořád se takhle usmívat?

E. J.: *(nestačí odpovédět)*

Brepta: On Vás ten humor brzy přejde. Nemám další otázky. Má-li někdo něco proti tomu, aby byla svědkyně odvedena, ať zvedne ruku teď.

(Zprava leze na scénu batole, sebere ze země dudlík, dá si ho do úst. Uprostřed scény se postaví, spadne a leze dál.)

Brepta: Nikdo. Oukej, na vaši zodpovědnost. Lidi, svědkyně je vaše.

(Rozhrme se černý závěs a Edita pomalu vchází do ozářené manéže. Pod pestrobarevným šapitó Kamila na koni přeskakuje překážky, Jolana žongluje se šanony, nahoře těsně pod plachtou se vrozžhaveném kruhu točí Martina, Daniela přejíždí na jednokolce po laně a Markéta leží v písku. Nad ní se sklání a pomalu si kleká mohutná slonice. Zavalí ji? Ne. Edita nadšeně tleská. Po chvíli sundá z hlavy cylinder a tahá z něj králíka... Opona padá.) ◀

-aBb-

DOSLOV:

Edita Janečková pochází jako Dudák ze Strakoníc. Narodila se ve znamení Vah, jejichž pověstný cit pro spravedlnost měl předznamenat její kariéru. V Praze na UK vystudovala práva, kde se seznámila se svým budoucím manželem. Na škole spolu pouze kamarádili. „Až daleko, daleko potom jsme se vzali,“ shrnuje Edita.

Diplomovou práci psala na téma Vývoj notářských úřadů v Čechách, což napovídá, že uvažovala o notářství. Věnovala se ale advokacii. I když ji nepovažuje za poslání, ale povolání jako každé jiné, chtěla by se k ní na stará kolena ještě vrátit. V Nové Trojce je prý ale zatím moc spokojená. Je fakt, že spokojených mladých kolen není nikdy dost.

► Prosíme potlesk pro naše ředitelky!.

Strategické plánování

(Jen pro silné náтуры, není vhodné pro lidi trpící alergií na lejstra! Pozor, nuda a úředničina, Brepta by usnul, kreativci, obraťte list...)

► Dokážou vůbec ještě plánovat nestrategicky?

Vlastně je s podivem, že v Trojce, vyhlášené láskou k všemožným zkratkám, se nevžilo pro strategické plánování kratší označení. Je to asi tím, že je to událost řídká a až doposud se týkala jen úzké vrstvy zasvěcenců. První opravdové espéčko hodné svého jména (snažím se dostat do Jolčina slovníku zkratek) se konalo pod vedením Markéty Janečkové před čtyřmi lety. Všechny nás Markéta tenkrát vydělala řečmi o majáku (cíli) a různých cestách k němu. Setkání probíhalo velmi dramaticky, jídla bylo málo a řeči hodně (kurdějě?), od totálního krachu setkání nás zachránil objednaný oběd (ve 14.30!). Setkání mělo tehdy pokračování v České Skalici, a přes přítomnost čerstvých miminek (Barunka a Elík) z něho vzešel první strategický plán.

Na další plánování jsme se už připravily lépe (dostatek jídla a dvě facilitátorky), a tak mohl vzniknout plán rozšíření centra, poprvé zaznělo slovo „recepce“ a „odpolední koordinátor“, ukázalo se, že nutně potřebujeme „pohybové programy“. Vznikl plán s přesným určením KDO, CO, KDY, JAK, případně ZA KOLIK.

Jako by Ministerstvo práce a sociálních věcí, jeden z hlavních donátorů, tušilo, kolik se toho dá při takovém plánování prožít, nakázalo nám letos plánování zopakovat už v září, a to i s valnou hromadou. Aby otestovalo naši odolnost, akceschopnost a kreativitu, dostaly jsme na zorganizování espéčkové taškařice zhruba tři týdny. Poznámka o tom, že plán nemusí být profesionálně udělaný, tj. že si nemusíme platit drahé facilitátory, nás pobavila.

Plánovat je nutné leccos, od toho, jak vzdělávat zaměstnance, aby to bylo ku prospěchu Trojky i lidí v ní pracujících a kde na to vzít, až po načasování větších investic, jako je domeček do herny, nová keramická pec, vymalování prostor. Jde vlastně o to, ujasnit si „CO TEĎ“ a „CO POTOM“ a „CO TEĎ NE“ a taky „KDO CO“ a „KDE NA TO VZÍT“. Společně plánovací setkání rady nebo valné hromady umožňuje taky zjistit, CO CHYBÍ, co by se dalo ZLEPŠIT a z čeho nechceme SLEVOVAT.

Tématy příštího roku tak budou programy pro táty „Chlapi friendly“, péče o dobrovolnický tým, rozdělení kompetencí mezi novou ředitelkou centra (Editou Janečkovou) a statutární zástupkyní (Vendulou Novákovou) a především téma financí, tj. hledání odpovědi na otázku, jak přežít dobu, kdy se dotace ze státního rozpočtu podstatně zkrátí. Jestli může pomoci plánovaný „Klub přátel“ a zda se rozjede firemní fundraising, ukáže čas (a evaluační schůzka za rok). ◀

Martina Pojarová

Trojkové PTYDEPE

Naše RKC je typická OS. Členové PT, případně ET často chodívají do N3 na CD, ač mají pouhé DPČ, někdy dokonce i DPP. Pokud by ovšem, stejně jako lektori DSS, mohli využívat FA, bylo by to OK a MU by nebyla nucena zabývat se protivnými hlášeními OČR zaměstnanců s PP na PSSZ.

Záleží na tom, aby nejen PT, ale i ÚO a lektori i s dobrovolníky pracovali jako dobře promazaný - či namazaný - strojek (k tomu může v případě nouze posloužit občasná návštěva provozovny zvané „20“). Někdy se stane, že se s programem netrefíme - tým DJL připravil PPP, která však byla zacílená na ET a úplně se neujala, zato spolupráce s PPP P3 je v rámci RI velmi přínosná a také IA s EL se daří. S novou koordinátorkou také dostaly výrazný náboj oblíbené TA. Mentální prostor N3 se snaží vizualizovat naše PR, která statečně a vítězně zápasí s DL a neochvějně se pokouší na našem zastaralém PC vytisknout PF poslané v PDF.

Při psaní grantů, odevzdávaných na MČ, HLMP, MŠMT a MPSV je nutný vynikající KO, zahrnující i problematickou položku PP. Nezbytné je i správné vyúčtování, aby později nebyly problémy s kontrolou z FÚ. Jsme aktivní i navenek - na naší MČ jsme známí jako členové OP a spolupracujeme i s některými dalšími OPS.

Hlavně abychom na klíčovém SP vytvořili kvalitní KRIPL a náš OG se nemusel bát, že coby nejlepší MC široko daleko nedosáhneme na kýžený titul UO!

Sepsala JK s laskavým přispěním MP, IK, ID, Da, Ka, Ma a Ve. ◀

Jolana Kurzweilová

CD – celý den	OPS – obecně prospěšná společnost
DJL – Daniela, Leona, Jolana	OS – občanské sdružení
DL – 1/3 formátu A4	OSSZ – obvodní správa sociálního zabezpečení
DPP – dohoda o provedení práce	PDF – formát dokumentu
DPČ – dohoda o pracovní činnosti	PF – novoročenka
DSS – děti s sebou	PP – pracovní poměr (předpokládané příjmy)
ET – ekonomický tým (externí těhotné)	PPP – předporodní příprava, PPP P3 – pedagogicko-psychologická poradna pro Prahu 3
EL – externí lektor	PR – propagace
FA – faktura	PT – programový tým
FÚ – finanční úřad	Ptydepe - prostředek, který má v N3 zajistit štěstí vyloučením emocionality, nepřesností, mnohoznačnosti atp.
IA interní aktivity	RI – rodičovské inspirace
KO – kvalifikovaný odhad	RKC N3 – rodinné a kulturní centrum Nová Trojka
KRIPL – krizový plán	SP – strategické plánování
MC – mateřské centrum	TA – tradiční akce
MČ – městská část	UO – uznaná organizace
MÚ mzdová účetní	ÚO – úkolový koordinátor
OČR – ošetřování člena rodiny	
OG – odborný garant	
OP – občanská platforma (opičí pantofel)	

30 950

Částka zaplacená za novou satínírku, a to včetně volantu, dopravy a DPH.

JOLANINY kurzovní tipy

Jak je to v Trojce s kurzy, není úplně jasné. Jsou snad pouhým přílepkiem úchvatné komunitního mateřského centra? Nebo jsou výdělečnou aktivitou čili strojem na peníze, z nějž tyjí bohatě placení zaměstnanci a lektoři? Či nejsou snad nakonec opravdu plnohodnotnou součástí nabídky Nové Trojky, oázou báječného cvičebního relaxu a studnicí uměleckých nápadů a prožitků?

Názory se bezpochyby budou lišit, já si však stojím za variantou třetí a většinou nabádám všechny nevěřící Tomáše, aby se šli přesvědčit sami. Letos však mám trošinku problém – ráda bych vám doporučila nějakou tu výtvarku nebo hudebku, leč s úplně čistým svědomím tak nemohu učinit. Máme totiž celkem plno a vím, že i díky vám, čtenářům Brepty. Moc mě to těší a doufám, že nám to tak ještě nějaký čas vydrží!

Přece jen však dvě nabídky mám – kurzy, které jsme otevřeli premiérově:

- druhá hodina PILATES s naší oblíbenou fyzioterapeutkou, dobrovolnicí a úžasnou cvičitelkou Karin Adámkovou probíhá každý čtvrtek od 19.30 (místo cvičení na balónech)
- další hodina keramiky pro děti od 4 do 6 let probíhá ve čtvrtek od 14 hodin a vede ji nová lektorka, učitelka výtvarné výchovy a keramička Anička Kovandová.

Na obou těchto kurzech je ještě místo!

Průběžně pak se lze přihlašovat na CVIČENÍ PRO TĚHOTNÉ, které vede opět Karin a je vždy ve středu od 18 do 19 hodin.

Přeju vám i vašim dětem hodně radosti a báječných zážitků v našich kurzech! ◀

Jolana Kurzweilová

VEČERNÍ rodičovské inspirace

Rodičovské inspirace... jsou všestranné, inspirativní, naplňující, přínosné, praktické, pohodové, pohodlné, obsáhlé, odborné, laikovi srozumitelné – prostě neodolatelné. Co to však je doopravdy? Jsou to obyčejné neobyčejné besedy, přednášky, semináře na různá témata, která lze rozčlenit do pěti okruhů:

„JAK NA TO“ – jsou různé figle a nápady, jak dobře zamotat miminko do šátku, jak přimět děti k tomu, aby lépe spaly, zkrátka praktické rady a doporučení.

„JÁ A TY“ – jsou besedy o výchově dětí. Všichni tak nějak tajně nebo i veřejně doufáme, že nám někdo konečně poradí, jak to udělat, aby se v naší domácnosti zároveň vyskytovala roztomilá poslušná robátka a usměvaví a pohodoví rodiče – tento tanec mezi Skylou a Charybdou je jedním z nejzábavnějších a nejděčnějších námětů našich přednáškových dopolední.

„JÁ RODIČ“ – jsou programy pro nás dospělé – o nás. Pořád děti, děti – a co prosím máma a táta? Od toho jsou tu rodičovské inspirace – měly by naučit inspirovat se i v péči o nás samé.

„ZDRAVÁ RODINA“ – jsou osvědčené semináře a přednášky, po jejichž absolvování už nikdy nepozřeme škodlivé éčko a nachlazení díky úžasné homeopatické, čínské nebo čistě bylinné preventivní invazi zůstane jen v našich vzdálených vzpomínkách.

A nakonec „PRO MÁMU A PRO MĚ“ – relaxace, pohodová setkávání s vůněmi a masážičkami – takový bonbónek, který si dovolíme podávat jen jednou za čas.

Zkrátka, Rodičovské inspirace jsou program pro dospělé, takové rady, nápady a náměty, návody a zajímavé pokecy – vlastně samá báječně strávená úterní dopoledne v Nové Trojce. Ale protože chceme některá témata uchopit trochu důkladněji, připravili jsme pro vás ještě něco navíc: **večerní cykly přednášek a seminářů**.

Jsou určené párům i jednotlivcům, kteří chtějí hlouběji rozvíjet rodičovské schopnosti a dovednosti a partnerské kompetence. Témata se týkají komunikace s dětmi i partnerem, vzájemné sladování rolí otce a matky a problematiky rodinných vztahů.

Zatím jsme pro vás přichystali čtyři cykly:

Rodinný plán – seminář pro páry, týkající se vzájemného rodinného života, plánování, sladování rolí rodiče, partnera a zaměstnaného člověka. Seminář povede PhDr. Martin Jára – psycholog, zakladatel občanského sdružení LOM (Liga otevřených mužů) a lektor seminářů pro muže.

Efektivní rodičovství – cyklus, v němž se můžete naučit používat efektivní metody a techniky při výchově dětí, získáte tipy a podněty pro výchovu svých dětí. Vede jej Bc. Šárka Kotvalová – lektorka kurzů efektivního rodičovství.

Respektovat a být respektován – slavná metoda, jak pomoci dítěti, způsobem přiměřeným jeho věku, vybudovat systém vlastních hodnot, kterým se bude řídit v celém životě, a v neposlední řadě i v životě ve své rodině. Seminář plný nečekaných, ale velmi účinných postupů, návodů, rad a námětů povede PhDr. Jana Nováčková, CSc – psychologka a spoluautorka této metody.

Hudební dílna – již běžící cyklus dokonalých hudebních zážitků, který vede hudební pedagožka Mgr. Zuzana Vlčinská, do jehož druhého cyklu se můžete přihlašovat už nyní!

Všechny termíny večerních cyklů budou v pravý čas inzerovány v centru, na našich letáčích a www stránkách, takže – sledujte a neváhejte! ◀

Jolana Kurzweilová

ZÁKULISÍ:

Intimnosti u Novotrojku

Z e-mailu od manžela:

„Miláčku, už se nemůžu dočkat, až spolu strávíme intimní chvíli! Na kdypak se můžu těšit?“

Z e-mailové odpovědi manželky zaměstnané v Nové Trojce:

„Taky se na Tebe moc těším. Jen vymyslet to „kdypak“... V pondělí přebíráš děti od mamky cca ve 20.00 hod. Já přijedu cca ve 23.00, budu unavená. V úterý potřebuju odejít v 18.30 hod. z domu, přijedu kolem půlnoci, budu úplně mrtvá. Ve středu odjíždíme ráno v 7.15 k zubaři, předáváš mimina babiče, večer od 19.20 jdeme spolu do kina, že by potom??? Na čtvrtek máš, podle mého diáře, naplánovanou návštěvu hospody s Vendou. Asi nebudu schopná na Tebe do půlnoci čekat, promiň. V pátek musím odjet cca v 15.15, potřebovala bych, abys hlídal děti nebo se prostřídala s mamkou, počítám, že konec bude max. v 21.00, ale budu úplně vyšřavená. V sobotu budu celý den v Trojce. Na naše intimnosti máme určitě nedělní večer! Jestli děti v pohodě usnou a nebudu mít nic akutního na mailu, tak jsem od 21.30 jenom Tvoje. Libám Tě. Papa.“ ◀

přes rameno četl Brepta

Na slovíčko s... ... MIRKOU ČERNOU

(novou koordinátorkou tradičních akcí)

Co zajímavého bys o sobě chtěla prozradit čtenářům a čtenářkám Brepty?

Hmmm. Já teda nevím, co by tak mohlo být zajímavý. *(smích)* Je mi 31 let, jsem vdaná, mám tři povedené kluky a manžela Vaška. Vystudovala jsem střední pedagogickou školu a pak na Univerzitě Karlově učitelství pro 1. stupeň. Nikdy jsem ale neučila, ze školy jsem plynule přešla na mateřskou. Můj muž říká: „Vzal jsem si tě s tím, že tě budu živit. Pracovat nemusíš, přes těhotenství můžeš přejít rovnou do přechodu.“ *(smích)*

Proces plození dětí jsi zahájila už na škole?

První těhotenský test jsem si dělala na univerzitě na záchodě. Byla jsem z výsledku šťastná, šla koupit bačkůrky, zabalila je a odnesla Vaškovi, který tehdy dělal v Kotvě. Chvilí nechápal a pak se rozzářil. Kluci jsou od sebe po dvou letech, ani nevím, jak jsem k nim přišla. Můj muž vždycky říká, že si dává pozor. A to ještě nosí slipy! *(smích)*

Svěříš se ještě s něčím podobně pepným?

Co by vás ještě mohlo zajímat? Třeba, že nesnáším cibuli? Na česnek jsem si zvykla díky manželovi. Jsem totální levák a pak jsem taky levá. Ale levák, myšleno jako hajzl, tedy nejsem. Aspoň zatím. No, a neumím dělat věci jen napůl, buď pořádně, nebo nic.

A jak jsi se dostala do Trojky?

Když jsem s Vašíkem a Vojtou chodila na Batolátka, visel tu inzerát, že hledají lektorku Školičky. Šla jsem za Danielou a řikala jí, že kdyby se nikdo neozval, že na to mám školu a zkusila bych to. Daniela mě vzala za slovo a že už nikoho hledat nebude, ať se do toho pustím. Mívala jsem s sebou dvouletého Vojtíška (Vašík už byl ve školce) a vymýšlela různé úkoly pro děti a často i pro rodiče. Na Školičce vznikla prima partička dětí a začali mě lanařit na vedení kroužku. Vymyslela jsem si Dramaťáček, který se dětem myslím líbil. Pak jsem zase najednou otěhotněla. Na začátku června 2007 byl můj poslední Dramaťáček a na konci června jsem porodila Vilíka. Od září jsem se pak střídala na cvičení s miminky, a jak Vilík rostl, posunuli jsme se na cvičení rodičů s dětmi.

Letos v květnu mě oslovili, jestli bych nedělala koordinátorku tradičních akcí. Když jsem o té nabídce řekla Vaškovi, tak byl absolutně proti. Mně se to ale rozleželo a šprajcla jsem se, že do toho půjdu i proti jeho vůli. On ale druhý den přišel, asi se mu to taky rozleželo, a prohlásil: „Ty jsi nikdy nebudovala tu kariéru, tak si to rozhodni sama.“ *(smích)*

Znamená to, že se tady cítíš dobře...

Připadám si v Trojce jako v autobuse. Někde vystoupím, a pak zase plynule nastoupím! Prostě si tady tak proplouvám. Je to náročný, ale jsem tu šťastná. *(zamáčkne slzu v oku)* ◀

Míla Kramná

31,5

Počet chlapů a tátů, kteří se zúčastnili prvních „Chlapi friendly“ Martinských světýlek.

7 a půl důvodu

Proč chodit na tradiční akce

1. důvod: Strávíte společný čas se svými dětmi.
2. důvod: Připomenete si tradice a povědíte k nim svoje děti.
3. důvod: Potkáte známé.
4. důvod: Poznáte nové lidi.
5. důvod: Odnesete si domů něco pěkného (materiálního či duchovního).
6. důvod: Možná se dozvíte něco nového.
7. důvod: Pobudete v Nové Trojce.
- 7 a ½. důvod: Prostě jen tak... ◀

Mirka Černá

► Žijící legenda N3 tradičně v akci při tradiční akci.

BREPTŮV CITLIVÝ

CITÁTOVÝ BAROMETR

↑ „Nemám ráda, když je mě moc vidět,“

prohlásila 5. 11. 2009 exhibicionistka a teatrální umělkyně Mirka Černá. Při příští divadelní produkci ji tedy dopřejme trochu čemé anonymity. Selžou pojistky?

⚡ „Vyřizuj si ty svoje telefonáty laskavě až po tmě!“

zaburácel dne 21. 11. 2009 odpoledne na zahradě chalupy Ota Kramný na svoji manželku. Míla natírala vrata a zároveň po telefonu s kýmisi probírala strukturu nového čísla Brepty. Po tomto mačstickém výroku si pan Kramný zachránil reputaci tím, že přinesl své ženě pevného kulicha, který jí posloužil jako držák na sluchátko.

Mezitím se skutečně setmělo a výslednou podobou nátěru se rodina Kramných mohla kochat až druhý den. Kdyby se vám nechtělo na výstavu impresionistů až do Vídně, od 22. 11. 2009 je přístupná galerie v Markvarci.

↓ „Chce to omezit cukry,“

poradil MUDr. Vítek Vokrouhlik dne 8. 11. 2009 (toho dne také věhlasný baňkař a akupunkturista) jednomu sladidly vyhnanému dobrovolnickému tělesu. Jenže představa, že si člověk kupuje místo 200gramové čokolády jen 100gramovou, je děsivá. ◀

-aBb-

TVÁŘE V NEGLI ŽĚ:

Multifunkční dívka značky Z. S.

Nekorunovaná miss Nové Trojky (míry 80 – 25 – 80, 65 kg) se objevila na titulní stránce v pořadí třetího Brepty, což jí otevřelo cestu k dalším nabídkám a exkluzivním možnostem. V Nové Trojce má hned několik funkcí: hlídá děti, je dobrovolnicí (služba v herně, pomoc při tradičních akcích), zároveň působí jako lektorka snad všech kurzů, při kterých klient platí za to, aby se hýbal (sportovní školička, pohybové hry, cvičení rodičů a dětí, pilates, bodystyling). Spatřit ji v negližé udělá radost nejen mužům. Pozor, odhaluje se...

Zuzka Sadílková!

Oblíbené jídlo? „Bramborák.“

Oblíbené pití? „Pivo.“

Oblíbená barva? „Samozřejmě růžová.“

Oblíbená píseň? (*váhání*) Skákal pes? „Ne ne, určitě něco **dramatičtějšího** – cokoli od Nicka Cavea.“

Oblíbená činnost? „Čtení.“

Oblíbená kniha? „Ivan Landsmann: Pestré vrstvy.“ To je o duhové cibuli? „O hornících v dolech.“ ??? „Fakt o hornících.“ (*Zajímavá ženská, ta Sadílková...*)

Oblíbený film? „Vlasy. Jak ten Berger tančí na stole, u toho **vždycky brečím**.“ Uka!

Oblíbená osobnost? „Medvídek Pú nebo Hurvínek. Spíš **Hurvínek, to je Čech. Nezní to moc sofistikovaně?**“

Jakými vlastnostmi by ses charakterizovala? „Spolehlivá, **puntičkářská... a jak vyjádřit, že mám ráda lidi? Všeobjímající?**“ (*A já dnes tolik potřebuju obejmout...*)

Jak myslíš, že tě vidí lidi kolem? „**Asi jsem pro ně hodná, možná nejistá... a prdlá neřeknu, protože prdlá nejsem, že jo, he he.**“

Oblíbené místo? „**Broumovské stěny.**“

Oblíbený prostor Nové Trojky? „**Tělocvična, to je jasný.**“ (*Škoda, že tam není pípa.*) ◀

-aBb-

► Absolvovala VOŠ, obor fyzioterapie, studovala také na Fakultě tělesné výchovy a sportu UK – prostě intelektuálka...

Zuzka Sadílková vzkazuje:

„**Hledám muže svých snů. Někoho jako Forest Gump. Hlaste se na sadilkovazuzana@seznam.cz.**“

► Robůteček hýčkaný dvěma Ivankami...

ROBOTI v akci aneb Jak jsem se zamilovala

V temných šumavských hvozdech jsem o něm slyšela poprvé. Zcela nenápadně se nám vloudil do hovoru. Zcela nenápadně se mi usadil v hlavě. Okamžitě mě zaujal. Musela jsem na něj často myslet. Doma, v autobuse, na návštěvách, v Trojce. Večer před spaním jsem o něm snila. Opravdu upřímně jsem se snažila ho ze své mysli vypudit, ale nešlo to. A tak jsem sebrala všechnu odvahu (a úspory) a pustila se do nového dobrodružství. Že stále nechápete? Že vám, milé čtenářky a čtenáři, stále není jasné, o čemže to tu mluvíme?

Mluví o svém příteli, mazlíčkovi, pomocníkovi ... SCOOBYM. Objevil se v naší domácnosti, kde řádí jednotka neohrožených Matějků, která stále něco vylévá, rozlévá, zašlapává... Objevil se s nálepkou spasitele. Nejprve jsme byli hodně ostražití, sledovali každý jeho krok, zavrtění, ale postupem času se mu dostávalo čím dál víc volnosti. Mohl se už sám směle pohybovat v kuchyni, dětském pokoji, ložnici, chodbě. Poznával každíčké zákoutí našeho třípokojového bytu. Nakonec jsme mu začali natolik důvěřovat, že jsme ho nechávali dokonce doma samotného. A pokaždé, když jsem se vrátila, našla jsem byt ještě krásnější a voňavější než před odchodem. I naše děti si ho velmi oblíbily. Rády by si s ním hrály, vozily se na něm a poštuchovaly ho. Ale to ne! Nenechám přece svého nového kulatého miláčka napospas těm raubířům.

Byla jsem jím tak okouzlena, že jsem o něm mluvila prostě všude. Kdyby někdo nezainteresovaný mé Scooby ódy poslouchal, mohl by snadno nabyt dojmu, že jsem si našla milence.

Chtěla jsem učinit i další trojkové ženy šťastnými. Chtěla jsem se s nimi podělit o mého drahouška. Ale co když se mu v Trojce nebude líbit? Bála jsem se. Nemohla jsem to Scoobymu udělat. Byl u nás přece tak šťastný! Tak jsem se rozhodla pořídit mu bratra. A podařilo se. Dokonce ne jednoho, ale rovnou bratry dva. Každý z nich je trošku z jiného těsta. Jeden tráví čas raději v herně nebo kanceláři (rád se mazlí s hebkými koberci) a druhý se zamiloval do tělocvičny a trojkových chodeb (po podlaze klouže ladně jako Pljuščenko po ledě). Někdy jsou z trojkového ruchu tak zaskočení, že raději vycházejí ze svého úkrytu v hodinách poledního volna nebo až večer. Ale pak to pořádně rozjedou.

Také si oblíbili moje kolegyně. Jsou společenší a milují návštěvy. Tu jsou na večeri u Vokrouhliků, tu na víkend u Kučerů a jistě časem zajdou i k dalším. Můj Scooby je momentálně na prázdninách u babičky, ale až se vrátí, moc se těším, že je seznámím.

Seznamte se s nimi i Vy! ◀

Kamila Matějková

Přátelský, přátelská, přátelské ...

3. díl seriálu o historii N3, tentokrát vzpomínáme na školní rok 2004/2005

Srdíčko od Havla

Druhý školní rok provozu Nové Trojky začal velkou slávou. Síť mateřských center udělovala mateřským centrům titul „Společnost přátelská rodině“. Slavnostní předání se konalo 1. 10. 2004 na Magistrátu hl. m. Prahy. Poté byly zástupkyně mateřských center z celé republiky (v té době jich bylo cca 150) přijaty u primátora MUDr. Pavla Béma za účasti některých politiků a zahraničních hostů.

Srdečný dopis napsal mateřským centrům i Václav Havel a nezapomněl do podpisu vkreslit své oblíbené srdíčko.

Byla to nejen společenská událost a je možné, že napomohla i tomu, aby ze strany státu a místní správy přišla pro mateřská centra intenzivnější finanční podpora. Od roku 2005 Nová Trojka dosáhla vedle darů od Hlavního města Prahy a Městské části Prahy 3 také na dotaci od Ministerstva práce a sociálních věcí.

Aktivní Nová Trojka

Nová Trojka převzala aktivní roli mezi neziskovkami Prahy 3 a podílela se na přípravách Reprezentačního plesu neziskového sektoru Prahy 3. Spolu se společenskými a tanečnickými důvody tu byla ještě další motivace pro plné nasazení v této akci – výtěžek z plesu byl věnován do sbírky „Kulička“ na dokoupení kuliček do tzv. terapeutického bazénku v herně Nové Trojky.

Osvědčené programy

Program Nové Trojky pro návštěvníky stavěl na osvědčeném modelu z předešlého školního roku. Mateřské a otcovské centrum nabízelo pravidelné dopolední aktivity (otevřená herny, přednášky, školičku, Batolátka), jednou týdně dárkovou dílnu a jednou za měsíc divadýlko, setkání aktivních maminek a víkendový výtvarný ateliér. Organizovaly se jednorázové tradiční akce (Mikuláš s mírným čertem, Vánoční hudební dílna, Malý karneval ad.) a Česko anglický klub.

Postupně se do zajišťování programu MOC zapojovalo více aktivních maminek. Zakladatelky Nové Trojky si v té době ale neuměly představit, že by např. program Batolátka vedl někdo jiný než Martina Pojarová s Danielou Volejníkovou.

Koordinátorka kurzovní činnosti se starala o pravidelné hudební, výtvarné, kombinované a keramické kurzy pro děti a dospělé, které byly v rozvrhu odpoledne a v podvečer. Pokračoval Klub bez klíče pro sociálně slabé děti.

Když lítají dorty

Lákavou akcí podzimu roku 2004 byl Adventní průvod světylek spojený s výtvarnou dílnou a dortovou bitvou v kině Aero. Lampionový průvod si jistě představit dovedeme, výtvarnou dílnu také, ale jak proboha vypadala ta dortová bitva? Podle dobových materiálů si můžeme představit dvoreček kina Aero, proti sobě dvě dlouhé řady stolů, na nich plastové mističky s obarveným našlehaným bílkem, za každým stolem děti v pláštěnkách. Na povel po sobě začaly děti házet sladkou hmotou.

Honzík Kurzweil si už na podrobnosti nevzpomíná, ale na to, jak dostal zásah přímo do obličeje, si vzpomíná dobře. „Proti mně stála ségra a taky Verunka, ale nevím, od které to přišlo.“ Můžeme se jen domýšlet, jak silnou katarzi tato akce mohla mít při sourozeneckém vyřizování účtů.

Některým dětem nebyl tento „organizovaný vodvaz“ příliš sympatický a třeba Tomík Volejník se dortové bitvy prostě odmítnul účastnit.

Tím, jak se utlumila spolupráce s kinem Aero, skončily i dortové bitvy. Nová Trojka nedisponuje dvorečkem ani jiným prostorem, kde by úklid po bitvě nemusel být spojený s vymalováním.

► JK jr. na tuto chvíli asi nikdy nezapomene.

► Připravit se, pozor, teď!

Třetí vlna

A přišla třetí vlna... Čeho? Těhotenství!

Daniela a Martina nosily pod srdcem své třetí děti. Ovšem synchronizace, která se jim vydařila u prostředních holčiček (Ráchelka a Verunka jsou od sebe o pouhý 1 týden), se tentokrát neopakovala. Jednak se spolu nějak špatně domluvily na pohlaví, a pak Elika Martina porodila na jaře, zatímco Barunka se Daniele narodila až v srpnu...

Bez kuliček ani ránu

Před závěrem školního roku 2004/2005 se oslavovaly druhé narozeniny Nové Trojky. Zlatým hřebem programu bylo slavnostní doplnění 1000 ks kuliček do bazénku spolu s místostarostkou Milenou Kozumplíkovou, patronkou Veřejné sbírky „Kulička“. Samozřejmě se jako vždy stoly prohýbaly pod množstvím dobrot a bránice rozvíbrovávaly při přátelských hovorech.

Money, money

A jak to vypadalo v této době s penězi? Rozpočet Nové Trojky se v roce 2005 přiblížil k jednomu milionu korun – platil se nájem, energie, telefony, materiál na programy, divadelní a hudební produkce, něco stála propagace, platy lektorů a členů týmu... Ale Mateřské centrum se samozřejmě neobešlo bez stovek dobrovolnických odpracovaných hodin nadšených lidí. ◀

Mila Kramná

Jak se dělá web?

Popravdě řečeno, taky by mě zajímalo, jak se dělá web - standardním způsobem. Obávám se, že to není zdaleka tak *dobrodružné a zábavné* jako v mém případě. Moje cesta k tvorbě webu totiž byla, stejně jako u mnoha dalších aktivit, do kterých jsem se kdy pustila, shodou náhod, potřeb a nahlas vyslovených přání a následných pokusů a omylů uskutečněných v praxi.

Většinou to začne tak, že v dobré víře a s nadšením nezkušeného optimisty prohlásím: „Bylo by hezké, kdyby... můj fotoaparát měl výměnné objektivy, naše kapela měla webové stránky, na naší zahradě stála prolejškačka pro děti ...“ (doplňte podle vlastních zkušeností). Dokud si to šeptám jen tiše sama pro sebe, je všechno v pořádku. Když pak ale najdu odvahu vyslovit to nahlas, spustí se tím sled událostí, které nakonec sice vedou k cíli, ale kdybych bývala tušila, co všechno to obnáší...

Takže si na radu svého muže otevřu notepad, naučím se základy html, zjistím, že to funguje, a naprogramuju své úplně první, jednoduché a strašidelně vypadající stránky. (leden 2006)

Abych mohla oddělit obsah od vzhledu, naučím se základy css a podaří se mi zlepšit vzhled stránek, takže už nejsou strašidelné, ale ucházející. (duben 2006)

Nahlédnu do php a javascriptu, ale zjistím, že to je nad mé síly, takže hledám jiný způsob, jak z pasivních stránek udělat takové ty (inter)aktivní a moderní. (srpen 2007)

Narazím na různé redakční systémy a vyberu si ten, se kterým má zkušenost někdo z okolí, abych se případně měla na koho obrátit. (prosinec 2007)

Mezitím se začnu v Trojce starat o stávající web a měnit jeho vzhled (snad) k lepšímu, jednou měsíčně, pak jednou týdně aktualizuji a stále si připadám jako webový outsider. (březen 2007)

Opakovaně a s nelibostí zjišťuju, že problém, který buď nevyřeším vůbec nebo mi to trvá tři dny a dvě noci, vyřeší můj muž obvykle během pěti až třiceti minut. Tuším, že by mohlo jít o rozdíl mezi ženským a mužským způsobem myšlení, ale nevzdávám to. (leden 2006 až listopad 2009)

Mám štěstí, když se o pomoc s tvorbou webu v redakčním systému pro Novou Trojku obrátím na chlapíka, který tomu nejen rozumí, ale navíc nemá problém s komunikací s někdy dost nechápavou a v nepočítačových termínech mluvící ženskou na druhém konci internetu. (květen 2008)

Spouštím úplně nové stránky Nové Trojky. (září 2008)

Spolu s Kamilou a ostatními je neustále vyladuju, aktualizuju a zkrášľuju, nahlížím do základů grafiky, tvorby jednoduchých bannerů a dalších přidružených činností. (září 2008 až říjen 2009)

Získávám konečně pocit zadistiučinění, když je náš web oceněn jako 8. (!!!) z 61 přihlášených v rámci soutěže Být vidět, kterou pro neziskovky každoročně vypisuje sdružení Agnes. (říjen 2009).

Můj pocit zadostiučinění je utlumen podnětem k vytvoření anglické verze našeho webu (!), takže nic nekončí a dobrodružství pokračuje. (říjen 2009)

Těším se, co nového ještě přijde! (listopad 2009) ◀

Rejka Balcarová, webmasterka Nové Trojky

► květen 2007

► březen 2008

► Rejka. Žena s citem pro krásno a webové kreaće.

Pokračujeme v seriálu o kamarádstvích a přátelstvích klíčovích na území Nové Trojky... Že se tu sčuchnou dvě mámy, je ohromné. Ale když se sčuchnou celé páry (event. i s dětmi), je to ohromující. GERŐOVÝM A ŘEHÁČKOVÝM se přihodilo ono skupinové sčuchnutí. Obě dvojice jsou jedna pro druhou a Trojka je nesporně pro všechny – srdeční záležitost...

Gerháčkovi a Řeröovi

► Přítelkyně Ráchelka a Anička.

NA POČÁTKU BYLO HŘIŠTĚ

Jak a kdy jste se seznámili?

Při rekonstrukci jejich společného seznámení uvažuje Martin konvergentně a systematicky: „Neřekl bych přímo, že jsme se seznámili, my jsme se k sobě postupnými krůčky přibližovali, aniž bychom to tušili. Tu na hřišti, tu v Trojce, až jsme najednou zjistili, že jsme k sobě navzájem přirostli.“

Zuzka si to pamatuje naprosto přesně: „Je to dva roky a tři měsíce. Seznámili jsme se na Parukářce... Ptala jsem se Petry, jak se vlastně dají zvládnout dvě děti.“

Petra vzpomíná: „Pomáhalo mi tam tenkrát celý hřiště, v náručí jsem měla malou Rútinku – a Rácheldu pořád někdo zachraňoval u prolízaček...“

Jak často se vidíte?

Martin prozrazuje: „Vidíme se sem tam občas, ale telefonujeme si každý den. Zlí jazykové (teda moje drahá choť) tvrdí, že frekvence mých telefonátů s Mariem je větší než s ní.“

Martinova drahá choť MUDr. Petra dává odpovědi zdravotnický podtext: „Když je všem dobře, tak se vidíme i několikrát denně. Když jsou nemoci, tak si hygienicky telefonujeme. Nebo chodí na skok aspoň kluci. Mario stál jednou v péřové bundě ve dveřích asi hodinu a půl...“

KRMÍ SEBE I KOZY

Co spolu nejčastěji děláte?

Mario odpovídá téměř kosmologicky: „Já s Martinem probíráme důležité otázky hledání rovnováhy mezi nebem a zemí. Já s Martinou, pardon tedy s Petrou (je zajímavé, že při našem setkání se při hovoru často obrátím na Martinu nebo Petra – a prý nejsem výjimkou...) skončíme vždy u nemoci a Zuzka s Petrou si mají vždy co říci. Domácí práce, kulinářství, pozdní příchody tatínků z práce či jiných setkávání...“

Lehce astrologickou odpověď vyvažuje Zuzka odpovědí gastronomickou: „Večeříme, svačíme, obědváme...“ a Petra to vnímá podobně: „Relaxujeme a – jíme.“

Martin také neopomíjí jídlo: „Děláme spolu různé věci. Často si hrajeme spolu s dětmi, jdeme na procházku, krmíme kozy. Ale hrajeme si i sami dospělí, třeba hru Třináctá komnata. Také se od sebe navzájem učíme, třeba dnes jsem byl upozorněn, že zanechávat prázdné skořápky od ořechů na podlaze jsem Maria opravdu učit nemusel.“

Je něco, co spolu v žádném případě dělat nemůžete?

Mario je pragmatik: „Myslím, že bychom společně neměli podnikat – mít společně nějakou firmu – celou pracovní dobu bychom prokecali.“

Martin je verbalista: „Neprohodit spolu pár slov, když už se vidíme. A tak se stává, že z pouhé donášky nějaké drobnosti se stane několikahodinová návštěva, kterou ovšem trávíme mezi dveřmi nebo v předšíní samozřejmě obutí a zachumlání do kabátu, protože jsme ‚stále na odchodu‘.“

Petra tíhne k prakticismu: „Bohužel spolu nemůžeme jezdit lyžovat, protože máme dohromady jenom jednu lyži.“

Co jste spolu ještě nedělali?

Zuzka spíše než k sjezdování tíhne ke skupinovým sportům: „Ještě jsme spolu nezkoušeli někde kolektivně spát. Všichni členové obou rodin dohromady...“

Petra po momentu zamyšlení praví: „To je pravda, ale moc se na to těšíme.“

DOHROMADY, NEBO ZVLÁŠŤ?

Dámy, jsou lepší ženské dýchánky, nebo když se vidíte všichni dohromady?

„Oboje má svoje. Když má Martin morousáckou náladu, je lepší první varianta...“ uvažuje Petra.

Zuzka vyostřuje svůj smysl pro kolektivismus: „Všichni dohromady. Čtyři dospělí, čtyři děti.“

Máš větší požitek z celorodinných setkání, nebo z komorních – pouze muž s mužem?

Mario cosi naznačuje: „Všechny varianty jsou pro mě příjemné a inspirující, včetně té, na kterou ses mě nezeptala – jak ty říkáš – komorní, s Martinou...“

Do tajemna a tmy se snaží zahalit i Martin: „Obojí má svůj půvab a jedno bez druhého by bylo ochuzeno. Když se setkáte s jedním členem druhé rodiny, stejně jako byste se setkávali se všemi. Na druhou stranu večer strávený ve dvou, kdy se spolu za tmy snažíte očesat ovoce ze stromu, vyprávíte si o životě a přitom nevidíte na pár centimetrů, má také svoje kouzlo.“

MUŽI MEZI ŽENAMI – PRÝ SI UŽÍVAJÍ

Chlapci, vyměňujete si mezi sebou názory na výchovu žen?

Martin se ohrazuje: „No dovol, my máme svoje ženštiny vychované. A navíc, každá žena vyžaduje velmi specifický individuální přístup. Kdyby se Mario k Zuzce choval tak, jako já se chovám k Petře, a zase naopak, jo jo, to bychom si dali.“

Mario si myslí, že se vykroutí z odpovědi: „A víš, že to mě nikdy nenapadlo, to je dobrý nápad, hm... Snad si to zapamatuju, než se zase uvidíme...“

► Cvaknuto na nedělní hemě 22. 11. 2009: Petra + Martin + Ráchel + Rút = Řeháčkoví; Zuzana + Mario + Anna + Apolena = Geröovi.

TROCHA TAJEMSTVÍ

Zuzko, je něco, co o tobě neví manžel, ale Petra jo?

„Já přesně nevím, co o mě ví manžel...“

Mario, je něco, co o tobě neví manželka, ale Martin ano?

„Jistě.“

Co?

„Ale, to já nevím. Zeptej se Martina... Ten řekne, ať se zeptáš Zuzky - a ta to přeci nemůže vědět. No, takže to nakonec zůstane přeci jen mezi nebem a zemí...“

Peťko, je něco, co o tobě neví manžel, ale Zuzka jo?

„Toho je spousta. Můj manžel občas vypíná po druhé větě. Často se pak nesmírně diví...“

Martine, je něco, co o tobě neví manželka, ale Mario ano? Co? Snad nemusím připomínat, že to zůstane mezi tebou a mnou...“

„Toho je víc, Mario o mně například ví, že umím lézt po stromech, a proto když se snažím nahoře ve větvích vyprostit draka, nepobíhá dole pod stromem a nezapřísahá mě, abych slezl, že mám dvě malé děti.“

Mario, můžeš charakterizovat Martinovu taktiku na přežití v zajetí tří ženštin?

„O taktice se dá hovořit pouze v souvislosti s užíváním si. Při přežívání už není na vymýšlení taktiky čas. Myslím si, že oba stále přemýšlíme nad nějakými taktikami, lépe řečeno zákonitostmi akce a reakce.“ A tak se přece vykroutil...

Tak aspoň prozrad', jaká je tvoje taktika?

Mario je nucen se opakovat: „Jak jsem řekl, užívám si.“

A Martine, jaká je Mariova taktika z tvého úhlu pohledu?

„Mario je svůj, neskutečně trpělivý a laskavý. S láskou pedagoga dokáže vysvětlovat krok po kroku, tam, kde já bych se už dávno vztekнул,“ netrpělivě a nepedagogicky objasňuje Martin.

A tvá strategie?

„Ženský kruh je něco, čeho si spíše užívám. Jinak to ale chce, hodně lásky a trpělivosti, což se učím od Maria.“

VŠECHNO DO SEBE ZAPADÁ

Peťko, obdivuješ něco na Máriovi, co třeba eventuálně, náhodou, náhodičkou, jakýmsi nedopatřením, ale třeba jen maliinko Martinovi chybí? Můžeš mi to pošeptat...

„Trpělivost a pedagogický talent,“ hlásí Petra nestandardně plnokrevným hlasem.

Zuzko, co obdivuješ na Martinovi?

„Martin chodí na rozdíl od mého chotě oholený. A taky mi odkejve, kokoli řeknu, a nechá mě, ať si myslím, co chci. Mário vysvětluje a vysvětluje...“ ◀

-aBb-

Co jste o nich možná nevěděli...

- Oba páry navštěvují už dlouho programy Nové Trojky, jsou také jejími oddanými dobrovolníky, oba páry mají dvě dcery a oba páry tvoří fotogenickou a nejen vizuálně harmonickou dvojici.
- RR (Ráchelka a Rút) Řeháčkovy a AA (Anička a Apolena) Geröovy jsou přítelkyně. Starší dvě navštěvují v Trojce např. keramiku, mladší dvě Mrňousky.
- Martina Řeháčka jsme viděli v Nové Trojce v mnoha rolích, za dobu svého působení zde ztvárnil postavy komické i tragické (pověstné krmění spící dcery). Poprvé na sebe upozornil coby dominantní zpěvák na programu Mrňouskové. Exceloval vloni i letos v listopadu na Parukářce v roli svatého Martina.
- Mario Gerö pracuje jako projektant. Projektuje TZB. Tuto zkratku interpretuje jeho žena jako „technické zabezpečení budov“, což prý spočívá v tom, že 30 hodin denně telefonuje.
- Petra se Zuzkou jsou přesvědčené, že jejich manželé spolu chodí do čajovny. Občas se prý vrací k ránu... Proti moku (a důvěře) žádný disputát. ◀

-aBb-

Keška víkend aneb Lov začíná!

„Obdivujeme vaši odvahu a radujeme se z vaší touhy po dobrodružství!“ Tak asi těmito slovy jsem se v uvítacím emailu snažil oslovit několik ctihodných dam z Nové Trojky poté, co se s námi rozhodly strávit „keška víkend“, o jehož průběhu toho mnoho předem nebudou vědět. Nijak jsem je nešetřil, a tak, aby se dopátraly toho, kam vlastně jedeme, prolézaly v Jesenině keramické pece, ledničky a další tajná zákoutí, aby získaly alespoň shluky čísel, podle kterých se měly s rodinami dostat na krásný statek poblíž hradu Trosky.

Výprava věnovaná zasvěcení přítomných do fenoménu jménem geocaching mohla začít! Po zahřívacím kole prvního dne, kdy se všem podařilo pochopit, oč tu běží, a někteří dokonce ovládli taje navigačních přístrojů, nastalo rozlosování do skupin. Následující den jsme nezávisle na rodinné příslušnosti vyrazili, každá skupina na jiné místo pro části souřadnic, které nás měly zavést ke kýženému cíli.

Průběh dne prověřil všechny skupiny a jednotlivce. Někteří se brodili hnojem, jiní si cestu zkracovali překonáním několika skalních masivů, s vypětím všech sil a nasazením života. Dobrodružství prověřilo i některé partnerské svazky a ukázalo, jak báječné ratolesti všichni v Trojce vychovali. Společné setkání na nádraží s maketou hradu Trosky věstilo, že cíl hledání - vysněná finální cache, je již na dohled. Ale závěr výpravy se nedařilo zdolat zcela hladce, porušili jsme pravidlo dvakrát měř, jednou řeš, a tak po půl hodině v dešti a kopřivách jsme se ke správnému místu uložení pokladu dostávali jen díky nápovědě kačera – zakladatele této cache. Vysoce namotivovaná výprava se pak rozběhla do kopce a vše zakončila úspěšným nálezem pokladu a společnou fotografií. ◀

Jakub Matějka, 35 let.

Geocachingu se věnuje třetím rokem, odvolil přes sto keší v Čechách, v Evropě a Africe, založil jednu cache v Praze a jednu cache v Chorvatsku na ostrově Cres. Je koordinátorem projektu Chlapi friendly.

Nejsme mudlové!

Bylo to bezva. Když jsme byli rozdělení do družstev tak jsme lezli po skalách. Sluníčko nám pěkně hřálo ale taky hezky přálo. Děšť nám chodil v patách. Se mnou v družstvu byl Jakub + Dorotka + Martina + Ivanka Do. + Adélka.

Ale pak když smese koukali do mapy zjistili jsme že jsme odbočili do leva jednomže jsme měli odbočit do prava. Tak sme museli zlízat dolu. Hurá! Už jsme dole. Áda s Dorkou byli suproví. Tak sme šli na silnici. Keška byla blízko. Ivanka zůstala s Ádou a Dorkou dole ostatní šli. Nápověda zní u břízy pod kamenem. Jakub se mě zeptal která bříza je zajímavá. Tamta tak tam běž. Hurá jupí mám to! Voláme Markétě, pod kódem C se skrývá číslo 8. Tak lezeme dolu Áda říká našli našli.

Potom jsme šli do restaurace na Vidlák. Už jenom jeden km. Začalo pršet jeli sme na nádraží. Tam nanás všichni čekali v pláštěnkách. Kateřina měla maminčinu bundu. Pak jsme šli hledat další kešku šli sme po kolejkách. Zlezli jsme na louku a navigace nám psala že je to 2 m od lesa. Tak sme šli na horu houštím kopřiv. Eda na nás volal že tam jdou lidi jsou to mudlové. My nejsme mudlové. Ta keška byla na hoře. Šli jsme na tu horu. Tomáš zvedl kámen. Hurá máme to!!! Tak jsme šli dolů.

Bylo to super. Moje nejhezčí dobrodružství. ◀

Anička Vokrouhlíková, 8 let

Bylo to za hnojem!

Bylo to suproví. Losovali jsme, táta si vylosoval mě a mamku. Aňa byla s Jakubem. Mamka si dělala srandu že půjdeme v hnoji. Přijeli jsme, otočili se a nevěřili jsme, že to je za hnojem. Šli jsme na druhou stranu. Tam byli dobré třešně. Otočili jsme se a šli jsme k autu a od auta k hnoji. Hurá teď jen vysokou mokrou trávou a budeme u kešky. Nápověda zní: pod kamenem. Já sem říkala že to může být tam ale tam to nebylo potom sme šli na druhou stranu odvalili jsme ho. Super keška. Vzala sem si peněženku. Táta napsal 2B a šli jsme k autu. Byli jsme přišemě mokří. Já jsem se převlékla a jeli jsme domů. Najedli jsme se. A jeli jsme hledat kešku. Zaparkovali jsme pod troskami a vtu ránu začalo pršet. Schovali jsme se pod stromy a někdo to chtěl vzdát a potom jsme sedli do auta a jeli jsme na nádraží. Tam jsme našli zmenšeninu troskek. Čekali jsme až přejedou dva vlaky. A potom jsme šli po kolejkách. Sešli jsme z kolejí a pipla nám navigace že sme na místě. Ale tam nic nebylo. Potom sme potkali lidi a ti říkali že ta keška je nahoře tak jsme šli na horu a Tomáš našel kešku. To bylo slávy. ◀

Káťa Vokrouhlíková, 8 let

Chyběl nám chlap!

Přijeli jsme v sobotu ráno. Nejdřív jsme si prohlídli statek, kde jsme měli strávit víkend. Zanedlouho jsme odešli na první stanoviště u panny Marie. Tam každá rodina dostala GPSku a začali jsme se s ní učit. Naši rodině to ze začátku moc nešlo (chyběl nám v týmu chlap kterému je víc než 12), ale pak to šlo líp. Náš výcvik skončil v hospodě, kde jsme měli oběd. Po obědě jsme měli jít hledat další kešku, ale počasí nám nepřálo, to znamená, že jsme byli po zbytek dne doma a hráli jsme pink ponk. Večer jsme se rozdělili do skupin na nedělní výlet a šli jsme spát. V neděli po snídani jsme vyrazili po skupinách na hledání kešek. Kešku našla každá skupina. V keškách byli indície k nalezení bonusové kešky. Tu jsme po všech trablích našli taky. Počasí nám opět nepřálo. ◀

Eda Pojar, 12 let

Breptův LEXIKON:

Geocaching

je hra na pomezí sportu, turistiky a dobrodružství, která spočívá v hledání skryté schránky nazývané cache (v češtině psáno i keš), o níž jsou známy jen její zeměpisné souřadnice. Při hledání se používají přijímače navigačního systému GPS (globální polohový systém), které jednoznačně určují polohu míst na povrchu Země, s tolerancí asi 5 m.

Jednou ze základních myšlenek geocachingu je umístování keší na místech, která jsou něčím zajímavá, a přesto nejsou na hlavní turistické dálnici. V popisu cache (listing) jsou pak uvedeny informace o místě s jeho zvláštnostmi a zajímavostmi. Cache se ale umísťují i do zajímavých míst velmi frekventovaných.

Postupem času se kromě základního (tradičního) typu objevily i multicache (keše je nutné projít několik míst a na nich získat indície pro výpočet finálních souřadnic) a mystery cache, kde je zpravidla nutné pro získání souřadnic načerpat informace v knihovně nebo na internetu nebo vyluštit nějakou šifru.

Člověk, zabývající se geocachingem, bývá označován slovem geocacher, česky též geokačer či prostě kačer. Po objevení cache, zapsání se do logbooku a případně výměně obsahu, ji nálezece opět uschová a zamaskuje. Keše mohou mít různou velikost od minirabičky menší než dětský prstík až po krabici velkou jako sud od piva.

Na začátku března 2008 bylo na světě registrováno přes půl milionu cache. První česká keš pochází z roku 2001, do 31. srpna 2009 bylo v Česku založeno 15 707 keší.

Geocaching na webu:

www.geocaching.com, www.geocaching.cz, www.poklady.com, cs.wikipedia.org/wiki/Geocaching

Dobrovolnické pátky

Zpráva první

Jednou za měsíc, vždy v pátek dopoledne, se v Nové Trojce schází dobrovolníci N3 a koordinátorky. Nejdřív to obvykle vypadá, že účast nebude velká, ale pak se rozrosteme na pěknou skupinku. Vyslechneme si, co nás čeká další měsíc, kde a kdo bude zapotřebí. Někdo hodí do placu nějaký ten dobrý nápad nebo radu. K tomu nám voní kafičko či čajik a od pana štrůdláře nějaký ten závin.

Na některé pátky je naplánováno kreativní odpoledne - pleteme košíky, háčkujeme, drátkujeme. Na konci listopadu nás čeká výroba adventních věnců. Je moc příjemné, když si vytvoříme samy věnec a pak si zapálíme tu první svíčku. Tím začíná krásné období, které mám moc ráda.

Díky dobrovolnickým pátkům jsem se opět vrátila k pletení a háčkování. Už mám několik hotových výrobků a mám z toho velkou radost. ◀

Helena Kovářová

► Kristýna a ratolesti.

Zpráva druhá

Na dobrovolnické pátky se vždycky předem moc těším. Nejenže si vyrobím spoustu hezkých věcí, ale taky si v klidu popovídám u kafička s holkama, přijdu na jiné myšlenky a není to jen běhání okolo dětí.

Jsem moc ráda, že se některé semináře opakují. Už podruhé bylo háčkování s Ivou a pro velký úspěch se opakuje pletení košíků s Jitkou. Taky se moc těším na keramické semináře s Martinou, kde se budou vyrábět hodiny a já u toho budu poprvé. O keramiku je mezi dobrovolníky velký zájem. ◀

Kristýna Šubrtová

57 272

Cena nových skříní v zázemí, na které byl použit výtěžek z dražby fotek při červnových narozeninách N3, výtěžek z podzimní burzy a peníze z grantů MPSV a Prahy 3.

► Tak takhle už to v zázemí pro dobrovolníky díky novým skříním nevypadá...

Dozvuky BURZY

Jarní a podzimní burzy oblečení a potřeb pro děti se v Nové Trojce konají od r. 2007. Výtěžek burzy je vždy použit na zcela konkrétní účel. Například vydělané peníze z jarní burzy 2009 putovaly na zakoupení tiskařského stroje s tajemným názvem satinyrka. Peníze z podzimní burzy 2009, bratru 25 tisíc Kč, pomohly zaplatit investici do vestavěných skříní v zázemí pro dobrovolníky a lektory.

Burzy probíhají pod taktovkou zkušené Markéty Vokrouhlíkové, které pomáhají trojkové dobrovolnice a dobrovolníci. Celé hemžení má zcela jasná pravidla, která jsou dokonce sepsána ve formě „metodiky“, používají se jednotné formuláře atd. Markéta a její tým se stále snaží praktickou organizační stránku vylepšovat a inovovat s cílem zajistit hladký průběh této megaakce.

Přínosem burzy pro zapojené dobrovolníky je přednostní nákup nepřebraného zboží. Pro Novou Trojku je burza přínosná díky finančnímu efektu, ale zároveň to je nevýslovně efektivní teambuildingová aktivita, jejíž zaručeně pozitivní vliv na stmelování týmu nám může závidět každá vzdělávací agentura.

Nejbližší jarní burza je naplánovaná na 18. - 20. 3. 2010. Můžeme si začít chystat tašky s oblečky. Markéta má v plánu další inovace.

Burzovní zpravodajství

Pěčlivé vedení burzovní agendy umožňuje její hlubokou analýzu. Pět ukazatelů je sledováno od jara 2007, dalších osm od jara 2008.

Ukazatel PP (počet prodávajících) meziročně utěšeně roste, i když na jaře 2009 stagnuje. Od podzimu 2008 jeho hodnota přesahuje 100 os.

Ukazatel PK1 (počet kupujících) stejně jako ukazatel PK2 (přijato kusů) kulminoval na podzim 2008, a byť se po propadu na jaře 2009 opět vzchopil, svého maxima zatím nedosáhl. Ukazatel PK3 (prodáno kusů) vzrostl z 859 při počátku sledování na jaře 2008 na současných 1387 ks.

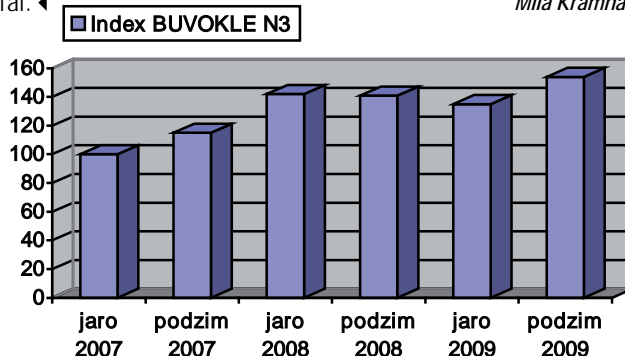
Ukazatel PCH (prodáno v celkové hodnotě), který začínal na jaře 2008 na nominální hodnotě 52 767, vystoupal na podzim 2009 o 82 procentních bodů na částku 96 277 Kč.

Ukazatel VC (výnos celkem) prošel poklesem na jaře 2009, ale už na podzim 2009 dosáhl svého nového maxima.

Po vzoru slavných burzovních indexů (*burzovní index je ukazatel vývoje daného trhu jako celku, odráží jak současný stav vývoje trhu, tak i dlouhodobý vývoj s jeho tendencemi*) byl vytvořen BUVOKLE N3 - index novotrojkové burzy.

Vývoj indexu BUVOKLE N3, charakterizovaný mírnou progresí v duchu dlouhodobé udržitelnosti, dokumentuje následující graf. ◀

Míla Kramná

Co dělá patetická exředitelka na podzim

Tak hned na začátek, pro pořádek... Tenhle sloupek je taková moje labutí píseň... Prvního října jsem na poradě týmu předala Editě kormidlo a do konce roku ještě jistím plavbu trojkové lodě z pozice prvního důstojníka, abych tomuhle korábu po Vánocích zamávala bílým šátečkem ze břehu a poté si v přístavu sballila kufry, naložila rodinu a odplula zaoceánským parníkem do Izraele.

Mám tedy několik málo posledních týdnů na palubě, a tak se **ohlížím** za sedmi lety trochu divoké jízdy, která se mi dnes jeví jako nikdy nekončící večírek s prima partičkou nadšených lidí a jejich neustále přibývajících dětmi. Postupně si **stěhuju** všechno, co jsem za ta léta do Trojky natahala, **přemýšlím**, co tu musím nechat a bez čeho se neobejdu. Beru do ruky zápis prvního „strategického plánování“... Tehdy se to všechno zdálo jako utopie. **Procházím** staré fotky pro fototablo „Matek zakladatelek“... Všechny jsme tehdy vypadaly tak mladě a ty děti strašně vyrostly... A **utápím se v sentimentu**. Vědomě (a někdy i bezvědomě) se **loučím se vším a všemi**, protože **tuším**, že když se mi tohle nepodaří, budu za pár týdnů (nebo možná i za pár let) úpět v tel-avivské vile jak zvíře. Dovoluju si tenhle drobný smutek a připouštím, že se můžu neskromně **dmout pýchou** a radostně vytrubovat do světa... Nová Trojka je fajn! ◀

Martina Pojarová

Trojky mého života

Trojky mě provází celým mým životem. Narodil jsem se třetího, vážil jsem tři kilogramy třicet, měřil padesát tři centimetrů (pětka mě také provázela podstatným způsobem). Trojka mě však neopouštěla. Kupříkladu v den mých třetích narozenin bylo zase třetího a mně byly právě tři roky. Nevím, jak takovou zvláštní shodu vysvětlit. Snad jen protipříkladem: všimněte si, že pátek třináctého nikdy nepřipadne na Silvestra.

Další neopominutelnou kapitolou trojek mého života byla vícestupňová školní docházka. Díky této životní etapě jsem si dobře uvědomil, že trojka je prostě dobrá. Život šel dál a z dalších číselných trojkových shod uvedu podivuhodnost, že v devadesátém devátém roce jsem dosáhl věku třiceti tří let. (Zpochybnování této výjimečné shody vysvětlením, že jsem se narodil v šestašedesátém, je ploché a poněkud bez fantazie).

Další trojkovou cestou mě provází má žena Jolana. Tu jsem si vzal, coby svoji třetí vážnou známost, když mi bylo 27 let (27 = 3x3x3 v trojkové soustavě se запиše kulatým číslem 100). Kdo dnes znáte Jolču, nebudete mi to věřit, ale tenkrát jsem pro mě podstatnou vlastnost své nastávající mohl spojit s číslem tři. Sňatek jsme měli z dnešního pohledu netradiční – tradiční církevní. To je velmi důležité. Včas jsem si totiž neuvědomil značnou nevyváženost manželského slibu ženicha a nevěsty v katolické církvi. Zatímco ženich slibuje mj. „ponesu s tebou všechno dobré i zlé“ a na jiném místě „nikdy tě neopustím“, u slibu nevěsty podobně široký závazek (předmětem ani časově) nenajdeme. Najdeme pouze příslib věrnosti a lásky, a to ještě časově značně omezený – „dokud nás smrt nerozdělí“. Jak odporně pragmaticky cynické - srovnajte průměrnou délku života muže a ženy... A zde začíná přímá cesta k mým dalším životním trojkám. Za svou ženou jsem se přistěhoval na třetí pražský obvod. Když má stará navštívila starou Trojku a následně se stará přerodila v novou, byl můj osud zpečetěn. Věren svému

manželskému slibu nesu s sebou úděl trojkového vypomahače. V případě nouze proto musím (přesněji řečeno dobrovolně chci) pomoci. Z toho onen výraz dobrovolník (řídčeji povinník).

Nová Trojka. Konečně jsme se k ní dostali. Ze seriózních hledisek ji rozebírat nebudu – nemohu, a vlastně ani nesmím. Zákaz rýpat se např. ve financích souvisejících s neziskovou organizací Nová Trojka jsem dostal ihned poté, co jsem ji začal hovorově nazývat ztrátovka. Podívejme se tedy na trojku z hlediska numerologie.

Cituji: „Pythagorejci věřili, že každé číslo má svou vlastní osobnost a že některá předčí ostatní svou silou. Lichá čísla jsou pokládána za silnější, a tedy mužská, sudým je přičítána menší síla a ženskost.“ Z výroku se dá usoudit, že buď byli staří Pythagorejci bandou šovinistů, nebo že společenství novotrojkových žen si volbou názvu svého sdružení podvědomě kompenzovalo nedostatek mužství (Freud by si pošmákl). A nebo že to zvojtíl překladatel.

Nyní ve zkratce, co říká numerologie o trojce (případné shody s vlastnostmi Nové trojky jsou čistě náhodné):

„Trojce vládne Jupiter. Je komunikativní, kreativní, ale i bojovná. Vlastnosti trojky: chápavost, vnímavost, bystrost, expanze, veselost, chvála, znalost, rada, entuziasmus, vyrovnanost, dokončení, osobnost, horlivost, radost, smělost, realismus, výmluvnost, štěstí, výstřednost, nadfazenost, chlubivost, domýšlivost, marnotratnost, pokrytectví, netolerantnost, závist, chtivost...“ !?!

„Zvláštním druhem lidí ve znamení trojky jsou tzv. ‘energetičtí upíři trojkového typu’. Jsou velmi nebezpeční, neboť umí své činy zastírat velmi krásným citem, a to sice láskou. Necháávají vlastně druhé, aby se do nich zamilovávali a upíři pak bez okolků využívají jejich energii. Bez lásky těchto lidí upíři nemohou fungovat...“

A nakonec cituji ze závěrů odborných numerologických teorií hlavní cíle trojky:

- „Trojka se musí naučit ukázat své nitro, vyžaduje to hlubokou důvěru v sebe sama, aby její členové došli k vývoji, že ve skupině jsou schopni vzdát se své lehkomyšlnosti a uplatnit své vlastní schopnosti, které bezpochyby mají...“
- Vždy směřuj k celku, sám nejsi nic!“

V hluboké úctě a povinnikovské pokoře Váš navždy Jolčin Jarda Kurzweil. ◀

Jaroslav Kurzweil

► *Nespoutaný povinník J. K.*

To be or not to be ? ... father (friendly)

Na počátku všeho byla voda, oheň a redakční rada s vymyšlením témat do Brepty. Padaly náměty, nápady a pak někdo pronesl: Chlapi friendly. Vybavila se mi rozhořčená tvář mého muže, když jsme před nějakým časem dopijeli láhev červeného a jako každý čtvrtěk večer debatovali nad denním tiskem a dalšími periodiky. V Reflexu vyšel článek o novém Father friendly projektu a tvář mého muže dostala barvu frankovky či merlotu. Slyším ho jako dnes: „Co to proboha je father friendly? To jako přebalovací pulty na pánských záchodech? Dobrá, sice mi nikdy až tak moc nechyběly, ale to jediné by možná bylo fajn a nějaký ten podnik by za takový počin mohl tu zázračnou nálepku dostat. I když upřímně, kdo by nezachytil ten obdivný pohled dámské části populace v restauraci, divadle či kdekoli jinde, když chlap na stole, na zemi, v kočáře či jinde láskyplně přebaluje svého potomka? Ten, kdo to zažil, se mnou bude nutně souhlasit, že by tohle jeviště za přebalovací pultík někde na záchodcích nevyměnil.“ ◀

Leona Poletínová

Mafián s robátkem

Co je to father friendly? Obávám se, že jen další nafouknutá bublina dnešní doby, kdy se zapšklí a neúspěšní, sami se sebou nespokojení lidé snaží vymyslet problémy, které neexistují, dělit lidi do skupin, které se neseskupují a hledat odlišnosti, které se neodlišují. Druhou možností je to, že mému dosud oblíbenému Reflexu klesá náklad, dohání to tedy zoufale nálepkami. Škoda. Friendly může být podnik pro děti, chlapi, ženy, který cíleně poskytuje nějakou výhodu určité skupině obyvatel. Ale tím, že se deklaruje jako Father friendly, staví se tak friendly ne k osobě či skupině, ale ke vztahu otec-dítě, což je sám o sobě tak trochu nesmysl. Proč potom neexistují podniky babička friendly nebo brácha friendly?

Podle Reflexu jde o to, ukázat otcům, že existují podniky, kam mohou své ratolesti vyvést a strávit tam s nimi bezpečně, zábavně či jinak pozitivně volný čas. Já však stále nechápu, proč zrovna otcové a v čem se otcové v tomto směru natolik výrazně liší od matek, celých rodin či jiných příbuzných, kamarádů, chův a vychovatelů venčících naše děti. Poté, co jsem otevřel webové stránky Reflexu a našel pražské podniky obdarované nálepkou father friendly, mně trochu pěníla krev: čtyři hospody jsou father friendly tým, že je tam dětský koutek (originalita sama naprosto nevhodná pro matky), jedna hospoda je poblíž bobové dráhy – deklaruje svůj father friendly postoj zřejmě fotografií otce s potomkem na zmíněné dráze (každá hospoda je blízko něčeho) a poslední hospoda se chlubí tím, že se nachází na vlakovém nádraží a popíjející tatínky tudíž děti nebudou rušit, neboť se zabaví sledováním projíždějících vlaků – vesměs tristní a smutné. Nechť se na mne zastánci father friendly projektu nezlobí, ale má otcovská hrdost značně trpí. Jediný nápad, který jsem na dotyčných stránkách našel a zdál se mi father friendly, je rodinná tribuna v AXA areně... Ale jak už název vypovídá, je to spíše family friendly nápad.

Moje žena hartusí: „My v TROJCE jsme jiní, máme Chlapi friendly.“ Dobrá, říkám si – snaha, nápad, myšlenka tam je. Mám radost. Koukám na zadní stranu programu: Chlapi friendly – mafián unášející robátko. Jo, to je dobrej fór, to zaujme, je to jiný. Na co mě to láká? Na Martinská světýlka? Moc se na to necítím,

ještě tak na lampióny nebo strašidla bych kluky vzal, ale na světýlka? To už můžu jít rovnou na duhové motýlky. Já, mafián z obrázku? Děkuji. Tak raději další bod programu: divadélko? No, a nemohl bych s dětmi do divadla? Trochu se bojím, že do divadélka bych se třeba nevešel nebo že tam budu jediný a zdaleka největší. Škoda, to není chlapi friendly. No, a koně pod kapotou? Vážně netuším, na co mě lákají, ale třeba s autodráhou přes tři místnosti bych se určitě vyblbnul i já, mafián... ◀

Jan Poletín

Nová Trojka: CHLAPŮM PŘÁTELSKÁ

Projekt Chlapi friendly je zaměřený především na chlapy a chlapičky, kteří do Nové Trojky zatím chodí spíše jako doprovod maminek a dětí. Naším cílem je v rámci vybraných tradičních akcí (a ne jen během nich) připravit speciální programovou linku, která pro ně bude opravdovou zábavou a umožní tak jejich přirozenou integraci do programů centra.

Jednotlivé aktivity by měly být pro muže natolik inspirativní a lákavé, aby to (s drobnou nadsázkou) byli tentokrát oni, kteří přemlouvají své protějšky k návštěvě akce. Pro začátek volíme aktivity, které jsou pro každého tátu plněním jeho vlastních dětských snů a „archetypální“ zábavou tátů s dětmi (zejména se syny). Mezi takové řadíme hry zapojující technické hračky (autodráhy, modely na dálkové ovládání apod.), ale třeba i práci s navigací (geocaching), společně sportovní a společensko-sportovní aktivity (fotbal, petangue či stolní fotbal), stavbu draků, pletení pomlázek a další... Aktivity jsou koncipovány jako společné pro táty s dětmi, spíše však s dětmi školního věku. ◀

Jakub Matějka, koordinátor projektu Chlapi friendly

Poprvé v Nové Trojce

Vzpomínám si já vůbec ještě na svůj první den v Nové Trojce? Ale ano, vzpomínám!

Když byly dceři Daniele dva měsíce, rozhodla jsem se, že bych ráda chodila na nějaké cvičeníčko pro miminka, ale kam, to jsem vůbec netušila. Takže když jsem našla v Radničních novinách malý článku s nabídkou kurzů v mateřském centru Nová Trojka, bylo rozhodnuto.

Jednoho lednového dne jsem s obavami vyrazila, aniž bych tušila, co mě čeká. Nikoho jsem tam neznala, ale ihned po příchodu se mé obavy rozplynuly, neboť se mě ujala milá, usměvavá paní (vyklubala se z ní Leonka), která mě Trojkou provedla, seznámila mě s tím, jak to tam chodí, a dokonce mi i nabídla kávu! Přicházely jiné maminky s miminky, krásně jsme si zacvičily, zazpívaly a na závěr i popovídaly. A to zjištění, že všechny jsme na stejné lodi, že máme stejné starosti i radosti, bylo naprosto úžasné. Hned od prvního dne jsem věděla, že tam nejsem naposledy. Prostě jsem se tam cítila jako doma.

Uteklo hodně času, žel jsem se přestěhovala na kraj Prahy, začala jsem chodit opět do práce, Daniela do školky, a využívání úžasných kurzů je pro mě z časových důvodů naprosto nereálné. Ale Novou Trojku mám stále v srdci. Díky za vše, Trojko!

Jen tak mimochodem, někdy jsem měla pocit, že má TROJKA špatné jméno! Pro mě to byla vždy JEDNIČKA!!!!! ◀

Dana Vydrová

Jak jsem objevila Novou Trojku

O mateřském centru Nová Trojka jsem se dozvěděla ještě dříve, než mě potkalo velké štěstí v podobě mého manžela Pepy a našich dvou dětí Matěje a Adélky, kterým je teď 2,5 a 1,5 roku. Ještě před svou první návštěvou jsem totiž od mé kamarádky vyslechla příběh Markéty, která seběhne schody se svými dvojičaty a je v Nové Trojce...

Poprvé jsem Novou Trojku navštívila s Matějem, chodili jsme na program Miminka. V té době jsem zažila centrum v menší podobě a ani to, když praskalo ve švech při podzimní burze, mě neodradilo od toho, sem zase zajít.

Jednou za měsíc jsem po očku sledovala setkání dobrovolníků a stále jsem přemýšlela, jak se jím stát a zapojit se do týmu, který se mně moc líbil.

Za rok od narození Matěje k nám přibyla holčička Adélka a od té doby jsme v N3 několikrát týdně. Navštěvujeme střední program Mrňouskové, chodíme cvičit s Mirkou Černou a máme páteční službu na programu Miminka, kde jsme vlastně začínali.

Ráda se zúčastňuji jarní a podzimní burzy, kdy si děti užívá tatínek Pepa a já si můžu užít prodej, třídění zboží a legraci s kamarádkami. Nejsmutnější období pro nás nastává v červnu, kdy se dveře Nové Trojky zavřou, a čekáme do září, než se znova otevřou. A i když nebydlíme na Žižkově, ale v Holešovicích, tak nám nedělá problém dojet sem a pořádně si to tady užít.

Být dobrovolníkem mě naplňuje a jsem moc šťastná, že tu mohu pomáhat. Za to ti, milá Trojko, moc a moc děkuju. ◀

Kristýna Šubrtová

Odcházím, prosím netleskejte

Patří mezi „matky – zakladatelky“ Rodinného a kulturního centra Nová Trojka a celých sedm a půl roku byla součástí rady občanského sdružení a týmu Nové Trojky. Její parketou byly aktivity pro rodiče s dětmi a dobrovolníci. V minulém čísle Brepta probíral její srdeční záležitosti, v tomto čísle se s ní loučí. Končí svoji práci v Nové Trojce a vrací se ke své učitelské profesi.

Řeč je o dlouhohlasé, štíhlé a půvabné Daniele Volejníkové.

„Spolupracovat s Danielou znamenalo dlouhou dobu jistotu, že nezůstanete s problémy sám. Danka brala jako svoji povinnost přihlásit se k pomoci, kdykoliv to bylo potřeba“, shrnuje pocit z dlouholeté úzké spolupráce Martina Pojarová. „Daniela, coby první dobrovolník MOCu, se do Trojky téměř odstěhovala, hýčkala hernu i její návštěvníky... Maminky i děti začínaly chodit a bylo jim u nás dobře. Byla to Daniela, která rozjížděla společně s týmem Tradiční akce, organizovala Bambiriádu, bouchala vlastnoručně vyrobeným vozem bouchem při vynášení Morany.“

A byla to právě Daniela, která získala první dobrovolníky. Šárku, Irenu a Markétu nadchla natolik, že jim mohla předat Batolátka a naplno realizovat Jolanin projekt přednášek pro rodiče... Byla první lektorkou Miminek.

S Bárou v náručí obhajovala dobrovolnický projekt, získala pro něj akreditaci a tedy i peníze, zrealizovala vizi o podpoře těch, kteří centru pomáhají. Byla vždy jejich obhájkyň a dobrovolnická setkání se stala součástí Trojkového programu, stejně tak jako páteční odpoledne. Zdvojnásobení prostor pomáhala zajistit v roli programové vedoucí, pohybové programy jsou i jejím dítětem.

„Před očima se mi rojí obrázky jak při fotoprezentaci: Danka v plném nasazení za piánem, Danka před flipchartem, Danka – medvěd při divadýlku, Danka za bílým notebookem s jablíčkem...“, pokračuje ve svých vzpomínkách Martina.

Daniela ukončila svoji práci v pátek 13. listopadu. Nepřála si žádné oficiální loučení, ale přesto si snad užila oběd s týmem a rozlučku s dobrovolníky. Předávaly se i dárky. Krásná konvice s motýly a dvěma hrníčky oranžové barvy je dárek na odchodnou od Daniely pro Novou Trojku. Zkusit teď myslet při pití čaje z této konvice na něco jiného než na Danču, to asi moc nepůjde...

Přejeme Daniele, aby jí i v budoucnu práce kvetla pod rukama stejně jako tady, aby byla spokojená v osobním i rodinném životě a aby vzpomínala na vše dobré, co s Novou Trojkou zažila. ◀

Míla Kramná

► Při loučení s Dančou zvlhlo leckteré oko.

Botanická mapa zahrádky okolo Nové Trojky

Předzahrádka před Rodinným a kulturním centrem Nová Trojka v Jeseniově ulici č.19 prošla od podzimu 2008 do jara 2009 radikální proměnou – byly vykáceny staré a neudržované keře, záhony byly oploceny okrasným plůtkem, byla na ně doplněna zemina a zazelenaly se tu nové rostliny. Celkem zde bylo vysazeno 374 sazenic od 17 druhů trvalek, travin a keřů.

STÁLEKVETOUČÍ ZÁHONY

Uprostřed dvojice záhonů vpravo od vstupu do N3 je vysázena skupina stálezelených ušlechtilých keřů **střemchy vavřínové čili bobkovišně** (*Prunus laurocerasus*), v budoucnu vyrostou do výše 1-1,5 m a vizuálně propojí oba záhony. Po obou stranách na ně navazuje plocha nižší žlutě kvetoucí **třezalky** (*Hypericum*). Ozdobou stálezketoucích záhonů v předprázdninovém období budou květy vznešené **hortenzie** (*Hydrangea macrophylla*).

Přední část výsadby tvoří koberec z **břečťanu popínavého** (*Hedera Helix*). V něm se vyjímá několik ostrůvků **bergénií** (*Bergenia cordifolia*), trsovitých trvalek s kožovitými listy. V několika skupinách jsou zde vysazeny **narcisy** (*Narcissus hybridus*).

Zcela vpravo si zaslouží naši pozornost solitérní keř jedinečné a na celé zahrádce jediné **kaliny pražské** (*Viburnum pragense*). Tento druh kaliny byl, jak sám název naznačuje, vyšlechtěn v Praze, a to před padesáti lety. Kaliny jsou impozantní listnaté keře, některé druhy najdeme ve volné přírodě střední Evropy. Pro slovanské národy to bývala důležitá okrasná dřevina – bílými elegantními a výrazně vonícími květy kaliny se zdobovali svatebčané. V květinové symbolice je kalina symbolem nevinnosti a čistoty...

Zcela vlevo u vchodu do N3 najdeme druhý solitér, a tím je **vilín prostřední** (*Hamamelis intermedia*). Tento nenápadný keř s listy podobnými lísce bude ozdobou vstupu do Nové Trojky uprostřed zimy, kdy vykvétají na holém dřevě nepřehlédnutelné květy ve tvaru třásní.

Na dvou stálezketoucích záhonech se můžeme **potěšit** pohledem na kvetoucí rostliny po celý rok – v zimě to bude vilín, v březnu a dubnu narcisy a bergénie, v květnu bobkovišně, v červnu a červenci pokvete hortenzie, od poloviny léta až do podzimu naše oči oblaží žluté květy třezalek a od září přibudou žlutozelené květy břečťanu popínavého.

MULTIKULTURNÍ ZÁHON

Na multikulturním záhonu jsou zastoupeny rostliny svým **původem z několika kontinentů**.

Dominantami tohoto záhonu, který se rozkládá vlevo od vstupu do N3, jsou okrasné traviny, solitérní muchovník a skupina tavolníků. Z okrasných travin byly pro zahrádku vybrány **ozdobnice čínská** (*Miscanthus sinensis*), která se nachází na dvou místech, a ve

skupině s ní vysazený **vousatec** (*Pennisetum alopecuroides*), který na konci léta zdobí červenohnědé válcovité klasy.

I tento záhon má svůj solitérní okrasný keř, a tím je **muchovník velkokvětý** (*Amelanchier lamarckii*), který pochází z Ameriky. Muchovník má jedlé modročerné, asi 1 cm velké plody – malvice. Máte-li chuť ochutnat, pozor, na zahrádce jsou i jedovaté bobule!

Z Japonska, Číny a střední Asie pochází **tavolník popelavý** (*Spiraea cinerea*). Do Čech byl přivezen ve 20. letech minulého století pro lesopark v Průhoncích. Dnes jde o jeden z nejčastěji u nás pěstovaných tavolníků.

Jako luční kvítí z volné přírody střední Evropy možná znáte **kakost** (*Geranium endersii*), kvete před prázdninami a říká se mu také čapí nůsek.

Nelze přehlédnout dva půdokryvné keře – něžný jasně modře kvetoucí **barvínka menší** (*Vinca minor*) a bíle kvetoucí **skalník trnitý** (*Cotoneaster dameri*), ten roste zcela vlevo pod vzrostlým myrobalánem. Další plochy zde pokrývá žlutě kvetoucí **třezalka** a na jaře několik skupin **narcisů**. Dalším keřem, použitým i na stálezketoucích záhonech, je hortenzie.

► Nová zahrádka byla při narozeninách N3 v zajetí letních vil...

ZÁHON PANÍ JANY

Seskupení záhonu v Jeseniově ulici vycházelo z požadavku ponechat zde **zlatici** (*Forsythia*), která zdobila prostor před okny herny i před rekonstrukcí. Vlevo se nachází **sakura** (*Cerasus serrulata*).

Zadní řadu nové výsadby tvoří stálezelený jehličnatý **jedovatý tis** (*Taxus media Hicksii*) – typická dřevina tvarovaných živých plotů např. v anglických zahradách. V přední řadě oko všech kolemjdoucích jistě potěší jasně růžové květy nízké půdokryvné **růže** (*Rosa Heidetraum*).

NĚKOLIK PŘÁNÍ místo závěru

Přeji naší zahrádce, aby se sžila s prostředím Žižkova a aby se zde dařilo všem vysazeným trvalkám, travinám i keřům. Také si přeji, aby zahrádku nikdo neničil a aby na ni ani kolemjdoucí ani obyvatelé domu neodhazovali nedopalky cigaret či jiné odpadky. Nám všem, kteří okolo zahrádky chodíme, přeji, aby nám pohled na zelené, kvetoucí a ušlechtilé rostliny a oku lahodící kompozice zpříjemňoval všední i nevšední dny a občerstvoval naše (čas od času) vyprahlé duše. ◀

► Míla provází zahrádkou.

Opičky milují dědu Petra

Krotitel Hájek příležitostně odbíhá od drezury velkých kočkovitých šelem (kurz Hrajeme si s dědou Petrem, doučování) k alternativnímu výcviku plenového druhu opic (hlídání dětí).

Trénink si zjevně oblíbily i samotné opičky, přestože divoký Hájek sestavil poměrně náročnou choreografii: opičky vylezou na žebřiny a pak se technikou volného pádu mají v libovolném pořadí snášet k zemi. ▶ *-aBb-*

S tebou mě baví svět

Nedávno byl Vilík Černý spatřen na ulici v bačkůrkách. Věděl, že to není samosebou, a tak se osmělil: „Maminko, když já bych šel radši v botičkách...“

Inu, nikde není psáno, že se koordinátorka tradičních akcí musí chovat tradičně... ▶ *-aBb-*

Proč?!!

Tříletý Vojta Janeček pozoroval Geroovic spanilou dcerku. „Mami, Anička je holka?“ Ano. „A próóóč?“

Na počátku každého filozofického tázání je údiv či pochybnost. A otázky mnohdy prozradí víc než samotné odpovědi. Svoji verzi vysvětlení pošeptala paní ředitelka Janečková svému synovi do ouška. Brepta neposkrvněný úzkoprsou právníčkou teorií pokračoval v gnoseologickém dobrodružství:

Proč je vlastně právě Anička holka? A proč je vlastně někdo holka? A proč je někdo chlap? Aby byl friendly? (Čtete na str. 15.) ▶ *-aBb-*

Novembrum teatrum

„Zuzko, zahrála bys ve čtvrtek na Batolátkách divadelko?“ tázala se osoba osoby. „Jasně.“ „O prasatech, nebo o kúzlatech?“ „Dám Budku,“ nasadila Sadilka laťku vysoko. Svým teatrálním výkonem ji přeskočila a zasáhla při tom nejen plyšové účinkující, ale i diváky z masa a kostí.

Musíme se proto ptát: Kdo v té Zuzce přebývá? Žádná myška-hrabalka, natož žabka-kuňalka. Že by vlček-šedý-boček? Nebo snad čertík-berťík? Billlllm! (Čtete také na str. 7.) ▶ *-aBb-*

Nová zebra v Jesenince

Na zebry se chodíme rádi dívat do zoo. Děti mají zebříčky mezi svými zvířátky. Do října bylo osm zebířek přes Jeseninku v úseku mezi Rokycanovou ul. a Ohradou. V říjnu přibyla zebra devátá, přímo proti N3 ke schodům na Parukářku. Nový přechod se podařilo vydupat ze země Martině Pojarové, díky projektu Bezpečně do N3. ▶ *-mk-*

C JE SPRÁVNĚ?

S Novou Trojkou se loučí velké osobnosti: Danča Volejníková, Martina Pojarová. Budou nám všem chybět. Člověka to nutí k zamyšlení: Když odchází zakladatelky, je to mystická událost – něco vymizí, něco možná přibude... Totální přeskupení energií. Co vlastně dělá Novou Trojku Novou Trojkou?

Zkuste si Breptův test:

Který předmět se vám vybaví, když se řekne Nová Trojka?

- žebřina
- záchodové prkénko v levém křídle

Jaká činnost se vám vybaví, když se řekne Nová Trojka?

- obouvání bačkůrek
- odstraňování plastových kalíšků z automatu na kávu

Co by podle vás nemělo z Trojky nikdy vyčpět?

- vůně štrúdlu
- vůně pokakaných plen

Pokud vám tyto otázky připadají tíživě naléhavé, dívejte se, hledejte, čmucejte, pátrejte a svá „c“ neodkladně směřujte v písemné i ústní formě na adresu redakce. ▶ *-aBb-*

Školička a Sonička

Pondělní ráno. Školička. Lektorka Veronika si prohlíží s dětmi knížku o zoo, některé děti si hrají se zvířátky, největší zájem je o zebří rodinu. V koutku sedí plavovlasá Sonička a pláče a pláče. Veronika se jí snažila uklidňovat, ale už to vzdává. Sonička si vede svou: „Ja chačů kůšať. Ja chačů kůšať.“ Veronika nechává telefonicky přivolat maminku. Mezitím Sonička mění písničku: „Ja chačů pisať. Ja chačů sikať.“ Veronika je bezradná.

Po příchodu maminka běží se Soničkou na WC. Pak se připojuje ke Školičce. Sonička se drží maminky, skoro se nezapojuje do programu, ale už nepláče.

Po skončení hovoří Veronika s maminkou. Dozví se, že Sonička chtěla nejprve svačinku a pak potřebovala nutně čurat. Jenže Veronika rusky neumí. Maminku na to předem upozornila.

Sonička chodí i nadále do Školička zvykat si na české prostředí, ale už má s sebou spolehlivou překladatelku – maminku. A Veronika už nemá nepříjemný pocit, že by se rusky měla naučit něco víc než „sabáka“. ▶ *-mk-*

Křehké perníčky

Tento recept je na měkké perníčky určené okamžitě k jídlu.

Ingredience: 10 dkg másla, 10 dkg moučkového cukru, 10 dkg vlažských ořechů, 20 dkg hladké mouky, 1 vejce, 1 lžička kakaa, 1 lžice tekutého medu, trocha skořice a nastrouhané citronové kůry, 1 lžička kypřicího prášku do perníku, 1 roztlučený hřebíček, vejce na potření.

Utřeme máslo, cukr a med. Přidáme kakao, mouku a spojíme v těsto. Vyválíme a vykrajujeme. Před pečením potřeme rozšlehaným vajíčkem.

Můžeme slepovat Nutelou a zdobit rozehrátou bílou a tmavou čokoládovou polevou a ty rozpíjet špejli do sebe. Dokonalejší variantou náplně je ořechový máslový krém s nastrouhanou pomerančovou kůrou.

► Kdo si troufá na chaloupku?

Perníčky na zdobení

Tyto perníčky jsou zpočátku tvrdší, ale rozleží se. Jsou vhodné pro zdobení na stromeček a další tvoření (výroba svícnu či chaloupky). Pokud je necháte na vzduchu, zůstanou tvrdé, ale i tak dětem chutnají a ze stromečku postupně mizí...

Ingredience: 4 celá vejce, 40 dkg cukru, 1 lžička skořice, na špičku nože hřebíček, nové koření, 1 lžička anýzu, 1 lžička jedlé sody, trocha citronové kůry.

Vše třeme hnětačem asi ¼ hodiny. Přidáme ¼ kg medu a postupně vmícháváme 1 kg hladké mouky. Těsto necháme 2 hodiny odpočinout v lednici, aby se s ním lépe pracovalo. Pečeme na pečicím papíře, potíráme rozšlehaným vajíčkem před i po upečení (krásně se pak lesknou).

Zdobíme bílou polevou vyrobenou z bílku, moučkového cukru a několika kapek citronové šťávy. Dobře vymícháme, aby ve směsi nebyly hrudky, které by nás pak zlobily při zdobení. Pytlík na zdobení musí být pevnější (ideální je pytlík od mléka) a dírka do něj jen nepatrná. Pokud část perníčků chceme na mísu na jídlo, tak je můžeme před pečením ozdobit půlkou mandle.

Přeju vám voňavý advent a ať se vám pečení vydaří. ◀ *Markéta Vokrouhliková*

Breptova POEZIE...

... možná někoho přizabije

Nechte se *hyčkat* verbálním záznamem Breptova snu ze dne 7. 11.! (O reálném průběhu *wellness day* se dočtete na Breptově zadku, tedy na straně 20.)

Báseň by měla být na přání Brepty deklamována zpěvně, přesněji řečeno na libovolný nápěv. Podmínkou dokonalého přednesu je gradace vždy v závěru refrénu. Poslední refrén se opakuje, a to konkrétně do ztracena. ◀ *-aBb-*

SWEET DREAM ABOUT WELLNESS DAY

Než přes kopec dopluju
k centru Nová Trojka,
obstojně se zamokřím
a jsem poměrně horká

*Teče po mně H dvě Ó plus čpavek, lá lá,
jsem tudíž slušně zpcená-á-á...*

Na má záda vrhají se
ruce kruté masérky,
cáry kůže přelétají
z Trojky do Trojky

*Na zbytcích, co mi zůstanou, lá lá,
jsem vé-é-ělmí zpcená-á-á...*

Styling amorfního těla
pak ostrý zásah kadeřnice –
a hle: vlastním o chlup miň
zato o kolečko více

*Už vůbec nevadí mi, vážně, lá lá,
že jsem komplet zpcená-á-á...*

Zuby zkrátit, uši blíže k nosu!
(s vizážistkou je fajn pokec)
Prý lepší je být krásná
než nebýt vůbec

*Ale já spíš než šlechtěná, věřte mi, lá lá,
chci být radši zpcená-á-á*

S načechraným knírem
a zlatou baňkou na čele,
těším se na kino
a – poтім se vesele

*Jsem Novou Trojkou hýčkaná, lá lá,
a až do Vánoc budu zpcená-á-á*

*Jsem Novou Trojkou hýčkaná, lá lá,
a až do Vánoc budu zpcená-á-á*

BREPTA

Časopis přátel Rodinného a kulturního centra Nová Trojka

Vychází 2-3 krát ročně v Praze.

Evid.č. period. tisku: MK ČR E 18531.

Vydavatel: o. s. Nová Trojka, Jeseniova 19, 130 00 Praha 3, IČ: 26594161.

Vydavatele zastupuje Editá Janečková.

Breptu ZPLODILA Alena Breptová-Bartošová v roce 2007. (T. č. editóruje.) Zapojeným psavcům a psavkyním VELÍ Míla Kramná. Míla s Alenou provozují rovněž HRÁTKY S WORDEM. Kromě nich pouští Z UZDY své grafomilství Martina Pojarová, Kamila Matějková, Jolana Kurzweilová, Leona Poletínová, Markéta Vokrouhliková a další oslovení. Pro Breptu FOTÍ Rejka Balcarová. Další fotky dodali Markéta Vokrouhliková, Alena Bartošová, rodina Kurzweilova a bezejmenní historičti fotografové. Na chybách a překlepech šestky si SMLSLY Kateřina Ondroušková, Vendula Nováková a Alena Bartošová. TITULKEM Breptu opatřila Hedvika Marešová.

Číslo 6 vychází v prosinci 2009.

Vážení čtenáři, nakládejte prosím s Breptou ekologicky. Pokud jste už dočetli, možná najdete někoho, kdo se vašeho Brepty rád zmocní. A pokud vás náhodou šesté číslo nudí, odložte ho prosím do tříděného odpadu.

Pro vaši lepší orientaci: Jenom za kopii jednoho čísla Brepty platíme něco málo přes 20 korun českých. (To kdybyste tápali, kolik přispět do breptovské kasičky.) Autoři své články píšou bez nároku na honorář.

Předchozí čísla najdete na webu www.novatrojka.cz v sekci „ke stažení“.

Vaše e-maily očekáváme na adrese mila.kramna@novatrojka.cz.

OCHUTNEJTE! PŘÍŠTĚ SERVÍRUJEME:

- Další díl seriálu o historii N3
- Fotografie sourozenců, které můžete vidat v N3
- Dětskou anketu
- Zajímavá čísla N3
- Pohled do útroh N3

TĚŠÍME SE S VÁMI NA BREPTANOU I V ROCE 2010!

► Kamila „Rudý nehet“ se nekompromisně vydala po stopách tanečnic z *Moulin Rouge*. I bez třípytek, podvazků a boa oslňovala bosý krok za bosým krokem...

Jak se chytá KRÁSA

Někdo něco chytá v žitě, někdo v Trojce. Dá se toho tady chytit hodně, třeba i virus s podivným názvem *wellness*.

► I rypání v obličejí lze chápat jako relax.

Bodystyling, masáže, akupunkturu a baňkování, mobilizaci těla, kosmetiku, líčení, manikúru a pedikúru, nové účesy, návštěvu kina – to vše nabídl tým Nové Trojky 8. 11. 2009 dobrovolnicím, kterým se v onu osudnou neděli otevřela srdce, ústa, náruč nebo dlaň, a chytly své zdraví a krásu za pačesy.

Za zvláštní zmínku stojí tzv. mobilizace těla. Tu bylo možno provést dvěma způsoby. Někdo začal a skončil pohlcováním řízečků pana Vendy (Černého) a cibulového koláče paní Vendy (Novákové) – oba produkty byly k dispozici kvalitativně i kvantitativně na vysoké úrovni. Kdo chtěl ovšem křupnout v zádech nebo kloubu, musel zajít ještě dál: rafinovaná Karin cíhala v přítmi herny... ◀

► S následky baňkování v podobě modřin *okrouhlíkovitého* tvaru se mnohé vytahovaly ještě týden po proceduře.

► Ke skalpování se kadeřnice uchýlovala jen v krajních případech...

► Sjednotit tón pleti makeupem si trouflo poměrně dost odvážlivkyň, a proto mohla v závěru dne Trojka mocně a definitivně zahřmět akordem krásy. „Kdo jsi?“ byla k večeru nejčastěji kladená otázka. Komu vzal *wellness day* hlas či paměť, byl identifikován na základě otisku prstů.